

примітки до фінансової звітності
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ФІНТЕК МЕРКУРІЙ»
ЗА 2025 РОКУ

1. Керівництво ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «Фінансова компанія «ФІНТЕК МЕРКУРІЙ» (скорочене найменування ТОВ «ФК «ФІНТЕК МЕРКУРІЙ», далі - Товариство) несе відповідальність за підготовку фінансової звітності, що достовірно відображає фінансове становище Товариства станом за 2025 року, а також результати його діяльності, рух грошових коштів і зміни в капіталі за 2025 р, що закінчився цією датою, згідно з Міжнародними стандартами фінансової звітності (далі - МСФЗ).

2. При підготовці фінансової звітності згідно МСФЗ керівництво несе відповідальність за:

- вибір належних принципів бухгалтерського обліку й послідовне застосування;
- застосування обґрунтованих облікових оцінок і розрахунків;
- дотримання вимог МСФЗ або розкриття всіх суттєвих відхилень від МСФЗ в примітках до фінансової звітності Товариства;
- підготовку фінансової звітності згідно з МСФЗ, виходячи із припущення, що Товариство продовжуватиме свою діяльність в досяжному майбутньому, за винятком випадків, коли таке продовження не буде правомірним;
- облік і розкриття у фінансовій звітності всіх відносин і операцій між пов'язаними сторонами;
- облік і розкриття у фінансовій звітності всіх подій після дати балансу, які вимагають коригування або розкриття;
- розкриття всіх претензій у зв'язку з судовими позовами, які були або, можливо, будуть в найближчому майбутньому;
- достовірне розкриття у фінансовій звітності інформації про всі надані кредити або гарантії від імені керівництва.

3. Керівництво Товариства також несе відповідальність за:

- складання фінансової звітності згідно з вищезазначеною концептуальною основою та за такий внутрішній контроль, який він визначає потрібним для того, щоб забезпечити складання фінансової звітності, що не містить суттєвих викривлень унаслідок шахрайства або помилки.

Директор

ПАВЛО ПОЛЯКОВ

1. ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ, ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТА ПОДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

1.1. Концептуальна основа фінансової звітності

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «ФІНТЕК МЕРКУРІЙ» (скорочено - ТОВ «ФК «ФІНТЕК МЕРКУРІЙ»)), (далі — Товариство в усіх відмінках) за період, що закінчився 31 грудня 2025 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції, чинній, що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Для забезпечення єдиних принципів, методів та підходів при відображенні поточних операцій в обліку та при складанні фінансової звітності в Товаристві діє Наказ №1 -бух «Про облікову політику» від 02.01.2025 року зі змінами, пов'язаними з введенням нових стандартів, які впливають на фінансову звітність Товариства.

Товариство екласає фінансову звітність (крім звіту про рух грошових коштів) на підставі принципу нарахування.

Система МСФЗ строго не регламентує формат представлення звіту про фінансовий стан. У звіті про фінансовий стан суб'єкт господарювання подає поточні та непоточні активи і поточні та непоточні активи зобов'язання як окремі класифікації, за винятком тих випадків, коли подання в порядку зміни ліквідності дає інформацію, яка є надійною і найбільш доречною.

Для Товариства, як фінансової установи, подання активів та зобов'язань у порядку зростання чи зменшення ліквідності надає інформацію, що є обґрунтованою і більш доречною, ніж подання на основі поточні/непоточні, оскільки суб'єкт господарювання не постачає товари або послуги в межах операційного циклу, який можна чітко визначити.

Форми української фінансової звітності, затверджені Мінфіном України, не дають можливості Товариству відобразити в ній інформацію про специфічні особливості їх діяльності. Тому Товариство подає таку інформацію в цих примітках при описі статей звіту про фінансовий стан.

Статті звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід) за МСФЗ не обов'язково класифікуються за ознакою операційності/неопераційності. Товариство в цих примітках при розкритті інформації бере до уваги такі чинники, як суттєвість і характер, а також функцію статей доходів та витрат, з метою надання інформації, яка стосується його діяльності як фінансової установи.

Між тим типові форми Звіту про сукупний дохід та Звіту про рух грошових коштів, затверджені Мінфіном України для представлення фінансової звітності, заповнюються Товариством відповідно до такої класифікації діяльності Товариства: операційної, фінансової та інвестиційної (іншої) діяльності.

Фінансова звітність Товариства екласається виходячи з принципу обачності, що дозволяє підтримати нейтральність представлених даних. Обачність визначається як прояв обережності при винесенні суджень в умовах невизначеності.

Правдиве подання даних у фінансовій звітності трактується як подання суті операцій, а не тільки їх юридичної форми.

Товариство подає окремо кожний суттєвий клас подібних статей. Товариство подає окремо статті відмінного характеру.

Операції діяльності Товариства об'єднані у класи за їх характером або функцією. Об'єднані дані сформували рядки у фінансовій звітності.

Товариство не згортало активи та зобов'язання та доходи та витрати у фінансовій звітності.

Товариство чітко ідентифікує фінансову звітність та відокремлює її від іншої інформації.

1.2. Загальні відомості

1.2.1. Найменування

українською мовою повне: Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «ФІНТЕК МЕРКУРІЙ».

1.2.2. Місцезнаходження : Україна, 01133, місто Київ, вул Первомайського Леоніда, будинок 5А .

1.2.3. Код за ЕДРПОУ: 42910274.

1.2.4. Дата державно-фрєвстраці-ф-як юридично-ї-осодн - 26 березня 2019 року, запис в СДР № 10741020000084369.

1.2.5. Ліцензія: Товариство внесене до державного ресстру фінансових установ (свідоцтво Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг ФК № В000066 від 29.10.2020р). Ліцензія на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів), а саме на: надання послуг з фінансового лізингу; надання послуг факторингу, надання коштів в позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту

1.2.6. Оргструктура: Товариство не має відокремлених підрозділів, філій, представництв та дочірніх підприємств. Органи управління загальні збори учасників, виконавчий орган: директор.

1.3.Опис діяльності (мета, предмет, види)

Метою діяльності Товариства є організація комерційної, консультативно,виробничо—господарської, наукової та іншої діяльності, спрямованої на надання послуг, а також здійснення зовнішньоекономічної діяльності й одержання прибутку.

Товариство є небанківською фінансовою установою, що здійснює діяльність відповідно до Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» № 2664-ІІІ від 12.07.2007 р. (із змінами) та «Положення про визначення умов провадження діяльності з надання фінансових послуг, здійснення яких потребує відповідної ліцензії (ліцензійних умов)», затверджених Постановою НБУ №153 від 24.12.2021 року, яка діяла в звітному 2024 році.

Предметом діяльності Товариства є надання фінансових послуг.

Товариство внесене до державного ресстру фінансових установ (свідоцтво Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг ФК № В000066 від 29.10.2020 р.).

Розпорядженням Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг № 18 від 11.01.2020 р. Товариству видано право на надання наступних фінансових послуг:

- Послуги факторингу
- надання коштів в позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту
- послуги фінансового лізингу

Основними видами діяльності Товариства за КВЕД—2010 к:

64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення)

64.19 Інші види грошового посередництва (основний)

64.91 Фінансовий лізинг

64.92 Інші види кредитування

Кількість працівників станом на 31 грудня 2025 склала відповідно 4 осіб

Станом на 31 грудня 2025 р. учасниками 1 фізична особа відповідно:

Учасники Товариства:	31.12.2025
	0
Фізична особа—Громадянин України ПОЛЯКОВ ПАВЛО ЛЕОНІДОВИЧ	100
Всього	100,0

Кінцевим бенефіціарним власником є громадянин України ПОЛЯКОВ ПАВЛО ЛЕОНІДОВИЧ, Тип бенефіціарного володіння - прямий вирішальний вплив.

1.4. Операційне середовище

Українській економіці як і раніше притаманні ознаки і ризики ринку, що розвивається. Ці ознаки включають недостатньо розвинену ділову інфраструктуру та нормативну базу, яка регулює діяльність підприємств, обмежену конвертованість національної валюти і обмеження щодо здійснення валютних операцій, а також низький рівень ліквідності на ринку капіталу. 24 лютого 2022 року російська федерація почала повномасштабне наземне, морське та повітряне вторгнення в Україну, спрямоване як на українські військові об'єкти так і на населені пункти по всій країні. Український уряд запровадив ряд законодавчих актів, серед яких Указ Президента України № 64/2022 від 24 лютого 2022 року, яким прийнято рішення про введення воєнного стану в Україні, та подальші законодавчі акти про продовження строку дії воєнного стану в Україні по теперішній час. Зазначені події призвели до значного обмеження та ускладнення функціонування підприємств промисловості, торгівлі та фінансового сектору України. Національними регуляторами НБУ та НКЦПФР було запроваджено низку законодавчих змін, які значно обмежили функціонування фінансового ринку України, особливо сектору кредитування, зовнішньоекономічних розрахунків, валюто обмінних операцій, виведення капіталів. Багато країн та Міжнародний валютний фонд надають значну військову та макрофінансову підтримку українському уряду, що дозволяє підтримувати курс української гривні до іноземної валюти та забезпечує виконання державного бюджету.

Цього року облікова ставка була досить стабільною. На початку року вона була на рівні 14,5%, потім у березні Національний банк підвищив її до 15,5%. Останній раз цей рівень ставки був продовжений в кінці жовтня.

Ставка залишається незмінною через те, що проінфляційні чинники переважають дезінфляційні на тлі зростання енергодефіциту та бюджетних потреб. В цих умовах НБУ прагне зберегти привабливість гривневих активів, стабільність валютного ринку та тенденцію до зниження інфляції до цільового показника (5%) зазначають в пресслужбі регулятора.

Така політика є приємною інтересам українських вкладників, адже вона створює потужний фундамент для формування ринкових процентних ставок за депозитами в національній валюті”, — прокоментували geNews рішення регулятора у Незалежній асоціації банків України.

На 2026 рік НБУ закладає базовий прогноз, згідно якого передбачається пом'якшення монетарної політики. Зміна ставки прогнозується поступовою і залежатиме від макроекономічних умов та ризиків на ринку.

На сайті центрального банку опублікований прогнозний рівень облікової ставки, згідно якого у першому кварталі вона очікується на рівні 15,1%, у другому 14,1%, у третьому 13,2%, і в четвертому — 12,7%.

Станом на 31 грудня 2025 року офіційні міжнародні резерви України досягли історичного максимуму в \$57,3 млрд (або \$57 292 млрд), що є значним зростанням на понад 30% протягом року, завдяки масштабній фінансовій підтримці від міжнародних партнерів та ефективній політиці НБУ, яка дозволила перевищити видатки над надходженнями, повідомляє Національний фінанс України.

За січень—листопад 2025 року податкові надходження до держбюджету значно зросли, досягнувши близько 1 трильйона 246 мільярдів гривень (з контрольованих ДПС податків). Це на 20,2% (209,3 млрд грн) більше, ніж торік. Основні платежі включали ПДФО (561,8 млрд грн), ПДВ, податок на прибуток підприємств, акцизи та рентну плату, що свідчить про легалізацію праці та зростання економіки, незважаючи на військові дії.

У 2025 році порівняно з 2024 роком, обсяг торгів фінансовими інструментами на операторах організованих ринків капіталу збільшився на 345,97 млрд. грн.

Найбільший обсяг торгів на операторах організованих ринків капіталу у 2025 році серед фінансових інструментів зафіксовано з ОВДП — 813,05 млрд. грн. (75,52 % від загального обсягу торгів фінансовими інструментами на операторах організованих ринків капіталу).

У 2025 році найбільший обсяг торгів фінансовими інструментами спостерігався на ПФТС, обсяг становив 842,68 млрд. грн. (78,27 % від обсягу торгів фінансовими інструментами).

Водночас, баланс бюджету продовжує демонструвати значний дефіцит, спричинений видатками, пов'язаними з обороною та національною безпекою. Тривала війна високої інтенсивності,

що виснажуватиме країну, є основним ризиком для економіки. Зберігаються й інші ризики, більшість з яких також прямо чи опосередковано пов'язані з перебігом війни.

Отже, Керівництво Товариства не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на фінансовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Товариства.

Ця фінансова звітність відображає поточну оцінку управлінського персоналу щодо впливу умов здійснення діяльності в Україні на операційну діяльність та фінансовий стан Товариства. Майбутні умови здійснення діяльності можуть відрізнятись від оцінок управлінського персоналу.

1.5 Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є індивідуальною фінансовою звітністю загального призначення (надалі фінансова звітність), яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних станом на 31.12.2025 року МСФЗ, текст яких оприлюднено на сайті Міністерства фінансів України, з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При підготовці даної фінансової звітності керівництво ґрунтувалося на своєму кращому розумінні Міжнародних стандартів фінансової звітності та інтерпретацій, фактів і обставин, які могли вплинути на цю фінансову звітність, які були випущені та вступили в силу на момент підготовки цієї фінансової звітності.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не суперечать вимогам МСФЗ.

1.6. Припущення про безперервність діяльності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі припущення про безперервність діяльності, яке передбачає, що Товариство буде продовжувати свою діяльність у передбачуваному майбутньому та зможе реалізувати свої активи і погасити зобов'язання у ході звичайної господарської діяльності.

24 лютого 2022 року російська федерація розпочала повномасштабне військове вторгнення на територію України. У зв'язку з цим в Україні було введено воєнний стан, який станом на дату підготовки цієї фінансової звітності продовжує діяти. Законом України від 14.01.2026 №4757-IX дію воєнного стану продовжено з 05 години 30 хвилин 03 лютого 2026 року строком на 90 діб, тобто до 04 травня 2026 року.

Військова агресія спричинила значну економічну невизначеність, що може мати негативний вплив на діяльність Товариства, зокрема на її операційну діяльність, ліквідність, платоспроможність контрагентів та загальні умови ведення бізнесу в Україні.

Станом на дату затвердження цієї фінансової звітності керівництво не має наміру ліквідувати Товариство або припиняти її діяльність та не має реальної альтернативи таким заходам.

Разом з тим, існує суттєва невизначеність, пов'язана з подальшим розвитком військових дій на території України та їх потенційним впливом на економічне середовище, що може поставити під сумнів здатність Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі, і, отже, Товариство не зможе реалізувати свої активи та погасити зобов'язання за звичайного перебігу господарської діяльності.

Керівництво Компаній здійснює постійний моніторинг поточної ситуації, вживає заходів щодо управління ліквідністю, оптимізації витрат та підтримання стабільності операційної діяльності.

На підставі проведеної оцінки керівництво дійшло висновку, що застосування припущення про безперервність діяльності є обґрунтованим для підготовки цієї фінансової звітності.

1.7. Функціональна валюта та валюта звітності, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України — гривня. Фінансова звітність складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

1.8. Основи оцінок, що застосовані у фінансовій звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі справедливої вартості фінансових інструментів відповідно до вимог МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Оцінка справедливої вартості як фінансових, так і не фінансових активів, здійснюється з використанням методів оцінки, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером фінансового інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків, або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

Основні принципи облікової політики, що використовувались у ході підготовки цієї фінансової звітності, наведено далі. Ці принципи застосовувались послідовно відносно всіх періодів, поданих у звітності, якщо не назначено інше.

1.9 Затвердження річної звітності.

Фінансова звітність Товариства за 2025 року затверджена і підписана керівником Товариства 25.02.2026 року. (Протокол № 25/02 від 25.02.2026)

2. СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

2.1. Загальні положення

Облікові політики конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, затверджені керівництвом ТОВ «ФК «ФІНТЕК МЕРКУРІЙ» та застосовані ним при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не застосовуються, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика ТОВ «ФК «ФІНТЕК МЕРКУРІЙ» розроблена та затверджена керівництвом відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Визнання, первісна оцінка, подальша оцінка відповідних активів та зобов'язань, припинення їх визнання визначаються відповідними МСФЗ.

Якісні характеристики фінансової інформації: суттєвість; зіставність; безперервність; достовірність подання; своєчасність; послідовність; зрозумілість.

Ведення бухгалтерського обліку та складання фінансових звітів (крім Звіту про рух грошових коштів) проводиться згідно принципу нарахування так, щоб результати операцій та інших подій відображалися в облікових регістрах і фінансових звітах тоді, коли вони мали місце, а не тоді, коли Товариство отримує чи сплачує кошти.

При веденні обліку і складанні звітності Товариство також враховує вимоги Законів України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», та інших нормативно—правових актів НБУ, які регулюють порядок ведення бухгалтерського обліку, складання і подання фінансової та іншої звітності фінансових компаній, вимоги Статуту, з метою забезпечення своєчасного надання достовірної інформації користувачам фінансової звітності.

Визнання, первісна оцінка, подальша оцінка відповідних активів та зобов'язань, припинення їх визнання визначаються відповідними МСФЗ.

Доходи в Звіті про прибутки та збитки відображаються в тому періоді, коли вони були зароблені, а витрати — на основі відповідності цим доходам, що забезпечить визначення фінансового результату звітного періоду епівставленням доходів звітного періоду з витратами, здійсненими для отримання цих доходів.

Зміни в Обліковій політиці допускаються у разі:

- якщо зміни вимагаються МСФЗ;
- якщо зміни Облікової політики забезпечать більш доетовірне відображення подій (гоеподарських операцій) у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності.

Обраний метод оцінки активів без внесення змін в облікову політику змінюватись не може.

Не вважаються змінами в Обліковій політиці події або операцій, що відрізняються за змістом від попередніх подій або операцій, або такі, що не відбувалися раніше

2.2. Політика звітування

2.2.1. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважаються календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2025 року. Дата складання звітності: станом на 31.12.2025 року

2.2.2. Формат звітності та назви фінансових звітів

Фінансові звіти Товариства надають інформацію про фінансовий стаи, а саме: інформацію про економічні ресурси та зобов'язання. Фінансові звіти також надають інформацію про наслідки операцій та інших подій, що змінюють економічні ресурси та зобов'язання. Інформація обох типів надає корисний матеріал для рішень щодо наявності ресурсів Товариства для операційної діяльності.

Фінансова звітність с структурованим відображенням фінансового стану та фінансових результатів діяльності Товариства. Метою фінансової звітності е надання інформації про фінансовий стаи, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства, яка с корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Фінансова звітність також, демонструє результати того, як управлінський персонал Товариства розпоряджається ввіреними йому ресурсами. Для досягнення цієї мети фінансова звітність надає таку інформацію про Товариство:

- а) активи;
- б) зобов'язання;
- в) власний капітал;
- г) доходи та витрати, у тому числі прибутки та збитки;
- д) грошові потоки.

Ця інформація, разом з іншою інформацією у примітках, допомагає користувачам фінансової звітності спрогнозувати майбутні грошові потоки Товариства і, зокрема, їхній час та вірогідність.

Фактично за всіх обставин Товариство досягає достовірного подання шляхом відповідності застосовним МСФЗ.

Перелік та назви форм фінансової звітності ТОВ «ФК «ФІНТЕК МЕРКУРІЙ» відповідають встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ. Фінансова звітність (річна та проміжна) складається з форм, визначених МСФЗ, зокрема:

- звіт про фінансовий стаи (баланс);
- звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід;
- звіт про рух грошових коштів (за прямим методом);

- звіт про зміни у власному капіталі;
- примітки до фінансової звітності.

При поданні затвердженої фінансової звітності до органів статистики та державної податкової служби використовуються форми та назви фінансової звітності відповідно НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Ведення податкового обліку та надання податкової звітності здійснюється згідно із Податковим кодексом України.

2.2.3. Методи подання інформації у фінансових звітах

Активи та зобов'язання, доходи та витрати подаються у фінансовій звітності розгорнуто, крім випадків, коли це вимагається або дозволяється стандартом або інтерпретацією.

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

На виконання вимог п. 105 МСБО 1 «Подання фінансової звітності» у Примітках розкривається структура витрат за характером.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів. Інформація про види валових грошових надходжень та валових грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

2.2.4. Концепція суттєвості у фінансовій звітності

Концепція суттєвості у фінансовій звітності визначається в МСФЗ 1. Згідно зі стандартом суттєві пропуски чи помилки мають місце тоді, коли можуть поодинокі або все разом вплинути на господарські рішення, що приймаються користувачами фінансової звітності на її основі. Цей принцип може застосовуватися і стосовно агрегування фінансової інформації та її розкриття. Визначення суттєвості у фінансовій звітності ґрунтується на низці чинників, серед яких значаться : специфіка діяльності організації, правова і економічна ситуація, якість систем бухгалтерії та внутрішнього контролю. В основу для визначення порога суттєвості Товариством обрано власний капітал, відсоток вартості обраної основи (тобто порогом суттєвості) є 1%. Якщо значення необхідних коригувань, які потребують МСФЗ, в межах від 0% до 1% від власного капіталу, то такий вплив визначається не суттєвим та не потребує відображення у обліку.

2.3. Пооб'єктні політики

2.3.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальні об'єкти основними засобами, якщо їх:

- утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей;
 - використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду.
- Собівартість об'єкта основних засобів визнається активом, якщо і тільки якщо:
- с ймовірність, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з об'єктом, надійдуть до Товариства;
 - собівартість об'єкта можна достовірно оцінити.

Вартість необоротних активів, які не відповідають критеріям визнання основних засобів, визнається витратами при введенні в експлуатацію у першому місяці їх використання у розмірі 100% їх вартості.

Основні засоби Товариства враховуються по об'єктах. Об'єкти, що складаються з декількох компонентів, що мають різні терміни корисної експлуатації чи тих, що приносять вигоду різними способами (що у свою чергу вимагає застосування по відношенню до них різних норм і методів

амортизації), враховуються окремо. Готові до експлуатації об'єкти, які плануються до використання у складі основних засобів, до моменту початку експлуатації враховуються у складі класу придбані, але не введені в експлуатацію основні засоби.

Об'єкти основних засобів, які відповідають критеріям визнання активу, первісно оцінюються за їх собівартістю. Собівартість об'єктів основних засобів складається з:

а) ціни його придбання, включаючи імпортні мита та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок;

б) будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стає, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом;

в) первісної попередньої оцінки витрат на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, на якій він розташований, зобов'язання за якими Товариство бере на себе або коли купує цей об'єкт, або коли використовує його протягом певного періоду з метою, яка відрізняється від виробництва запасів протягом цього періоду

Собівартість об'єкта основних засобів — це грошовий еквівалент ціни на дату визнання. Якщо платіж відкладають на строк довший, ніж звичайний строк кредиту, різниця між грошовим еквівалентом ціни і загальними виплатами визнаються як відсотки за період кредиту, якщо такі відсотки не капіталізують згідно з МСБО 23.

Собівартість активу, створеного власними силами, визначається з використанням тих самих принципів, як і для придбаного активу.

Собівартість об'єкта основних засобів, утримуваного орендарем за угодою про фінансову оренду, визначається згідно з МСФЗ 16 «Оренда».

Після первісного визнання активом, об'єкт основних засобів обліковуються за його собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Собівартістю об'єктів основних засобів, що надходять на баланс Товариства на протязі року, визнаються їх первісна вартість, що дорівнює собівартості придбання, визначеною згідно МСБО 16.

Якщо при заміні одного з компонентів складних об'єктів основних засобів виконані умови визнання матеріального активу, то відповідні витрати додаються до балансової вартості складного об'єкта, а операція по заміні розглядається як реалізація (вибуття) старого компонента.

Припинення визнання балансової вартості об'єкта основних засобів здійснюється:

а) після вибуття, або

б) коли не очікують майбутніх економічних вигід від його використання або вибуття.

Прибуток чи збиток, що виникає від припинення визнання об'єкта основних засобів, включаються до прибутку чи збитку, коли припиняється визнання об'єкта (якщо МСФЗ 16 не вимагає іншого після продажу з подальшою орендою). Прибутки не класифікуються як дохід.

Основні засоби, що призначені для продажу та відповідають критеріям визнання, обліковуються відповідно до МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».

Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в тому періоді, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням щорічних норм, які встановлюються комісією при введенні основного засобу в експлуатацію.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

2.3.2. Оцінка та визнання нематеріальних активів

Нематеріальними активами визнаються контрольовані Товариством немонетарні активи, які не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від Товариства і використовуються протягом періоду більше 1 року для надання послуг, в адміністративних цілях або передачі в оренду іншим особам.

Нематеріальні активи первісно оцінюються за собівартістю. Собівартість — сума еплачених грошових коштів чи їх еквівалентів або справедлива вартість іншої форми компенсації, наданої для отримання активу на час його придбання або створення або (якщо прийнятно) сума, що відноситься на цей актив при первісному визнанні згідно з конкретними вимогами інших МСФЗ.

Собівартість включає в себе вартість придбання і витрати пов'язані з доведенням нематеріальних активів до стану, придатного для експлуатації.

Витрати на придбання окремо придбаного нематеріального активу містять:

а) ціну його придбання, включаючи ввізне мито та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торгівельних та інших знижок;

б) будь-які витрати, які можна прямо віднести до підготовки цього активу для використання за призначенням.

Собівартість самостійно створеного нематеріального активу складається із всіх витрат на створення, виробництво і підготовку активу до використання. Витрати на дослідження (науково—дослідні роботи) визнаються витратами в періоді їх винищення.

Після первісного визнання нематеріальний актив відображується за собівартістю, яка включає вартість придбання і витрати, пов'язані з доведенням нематеріальних активів до стану, в якому вони придатні до експлуатації, за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Собівартість самостійно створеного нематеріального ативу складається із всіх витрат на створення, виробництво і підготовку активу до використання. Витрати на дослідження (науково—дослідні роботи) визнаються витратами в періоді їх виникнення.

Подальші витрати на нематеріальний авив збільшують вартість нематеріального активу, якщо:

- існує ймовірність того, що ці витрати призведуть до генерування активом майбутніх економічних вигід, які перевищать його спочатку оцінений рівень ефективності;
- ці витрати можна достовірно оцінити та віднести до відповідного активу.

Якщо наступні витрати на нематеріальний актив необхідні для підтримки спочатку оціненої ефективності активу, вони визнаються витратами періоду.

Амортизація нематеріальних ативів нараховується прямолінійним методом, рівномірно за весь період очікуваного строку їх корисного використання, ветановленого правовстановлюючими документами. Якщо такий термін в документі не встановлено, очікуваний термін корисного використання нематеріальних активів визначається при їх постановці на облік постійно діючою інвентаризаційною комісією, виходячи з:

очікуваного морального зносу, правових або інших обмежень відносно термінів використання або інших чинників;

термінів використання подібних активів, затверджених комісією Товариства, але не більше 20 років.

Строк корисної експлуатації нематеріального активу, який походить від договірних чи інших юридичних прав, не повинен перевищувати період чинності договірних або інших юридичних прав, але може бути коротшим від терміну їх чинності залежно від періоду, протягом якого Товариство очікує використовувати цей актив. Якщо договірні або інші юридичні права надаються на обмежений строк, який може бути подовженим, строк корисної експлуатації нематеріального активу має включати такі періоди (період) поновлення, тільки якщо є свідчення, які підтверджують можливість поновлення Товариством цього строку без суттєвих витрат.

Групи	Строк дії права користування
група 1 програмне забезпечення	відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як два роки

група 2 —інші нематеріальні активи (право на ведення діяльності, використання економічних та інших привілеїв тощо)	відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як два роки та не більш як тридцять п'ять років
---	--

Амортизація починається нараховуватися з періоду, коли цей актив стає придатним до використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стаи, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом.

Амортизація припиняється на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікуються як утримуваний для продажу (або включаються до ліквідаційної групи) відповідно до МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняється визнання цього активу.

Період і метод амортизації нематеріального активу з визначеним строком корисної експлуатації переглядається постійно діючою інвентаризаційною комісією на кінець кожного фінансового року.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації (безстрокові ліцензії) - не амортизуються.

Інвентаризаційна Комісія перевіряє зменшення корисності нематеріального активу з невизначеним строком корисної експлуатації шляхом порівняння суми його очікуваного відшкодування з його балансовою вартістю:

- а) щорічно,
- б) кожного разу, коли є ознака можливого зменшення корисності нематеріального активу.

2.3.3. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16 та 38. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності знос основних засобів та амортизація нематеріальних активів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

2.3.4. Інвестиційна нерухомість

Інвестиційна нерухомість —нерухомість (земля чи будівля, або частина будівлі, або їх поєднання), утримувана (власником або орендарем згідно з угодою про фінансову оренку) з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість має визнаватися як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості.

Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати,

які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, гонорари за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Справедлива вартість інвестиційної нерухомості, як правило, визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумошується суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного

будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

2.3.5. Визнання та оцінка запасів

Облік і відображення у фінансовій звітності запасів здійснюється відповідно до МСБО 2. Товариство визнає запасами активи, які:

- утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу;
- перебувають у процесі виробництва для такого продажу;
- існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання при наданні послуг.

Запаси оцінюються за меншою з таких двох величин: собівартість та чиста вартість реалізації.

Собівартість запасів включає всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

Витрати на придбання запасів складаються з ціни придбання, ввізного мита та інших податків (окрім тих, що згодом відшкодовуються податковими органами), а також з витрат на транспортування, навантаження і розвантаження та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням готової продукції, матеріалів та послуг. Торговельні знижки, інші знижки та інші подібні їм статті вираховуються при визначенні витрат на придбання.

2.3.6. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком погашення активів та виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

За виключенням торговельної дебіторської заборгованості, яка не містить значного компоненту фінансування, або по відношенню до якої Товариство застосувало спрощення пратичного характеру, Товариство первісно оцінює фінансовий актив або фінансове зобов'язання за його справедливою вартістю плюс або мінус (у випадку фінансового активу або фінансового зобов'язання, що не оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток) витрати на операцію, що можуть бути безпосередньо віднесені на придбання або випуск фінансового активу або фінансового зобов'язання.

Витрати на операцію - це притаманні витрати, що безпосередньо пов'язані із придбанням, випуском або вибуттям фінансового інструмента. Притаманні витрати - це витрати, що не були б понесені, якби операція не здійснювалась. Витрати на операцію включають виплати та комісійні, сплачені агентам (у тому числі працівникам, які виступають у якості торгових агентів), консультантам, брокерам та дилерам; збори, які сплачуються регулюючим органам та фондовим біржам, а також податки та збори, що стягуються при перересетрації права власності. Витрати на операцію не включають премій або дисконтів за борговими зобов'язаннями, витрат на фінансування, внутрішніх адміністративних витрат чи витрат на зберігання.

Справедлива вартість - це ринкова оцінка, а не оцінка з урахуванням специфіки суб'єкта господарювання. Для деяких активів та зобов'язань може бути ринкова інформація або ринкові операції, інформація про які є відкритою. Для інших активів та зобов'язань може не бути ринкової інформації або ринкових операцій, інформація про які є відкритою. Проте мета оцінки справедливої вартості в обох випадках однакова — визначити ціну, за якою відбувалася б звичайна операція продажу активу чи передачі зобов'язання між учасниками ринку на дату оцінки за нинішніх ринкових умов (тобто, вихідну ціну на дату оцінки з точки зору учасника ринку, який утримує актив або має зобов'язання).

У випадках, коли справедлива вартість фінансових активів та фінансових зобов'язань, визнаних в звіті про фінансовий стан, не може бути визначена на підставі котирувань на активних ринках, вона

визначається з використанням моделей оцінки, включаючи модель дисконтування грошових потоків. В якості вихідних даних для цих моделей по можливості використовуються інформація з ринків, що спостерігаються, проте в тих випадках, коли це практично неможливо здійснити, для встановлення справедливої вартості необхідна певна частка судження. Судження включають облік таких вихідних даних, як ризик ліквідності, кредитний ризик і волатильність. Зміни в припущеннях щодо цих факторів можуть вплинути на справедливую вартість фінансових інструментів, відображену у фінансовій звітності.

Фінансові активи класифікуються як такі, що в подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (ІСД) і за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає для цілей подальшої оцінки такі категорії фінансових активів:

- 1) Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю (боргові інструменти);
- 2) Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід з наступною рекласифікацією накопичених прибутків та збитків (боргові інструменти);
- 3) Фінансові активи, класифіковані на розсуд Товариства як оцінювані за справедливою вартістю через інший сукупний дохід без наступної рекласифікації накопичених прибутків та збитків при припиненні визнання (інструменти капіталу);
- 4) Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю через прибутки або збитки.

Фінансові активи класифікуються і оцінюються за амортизованою собівартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід лише в тому разі, коли договірні умови цього активу забезпечують отримання грошових потоків, які є виключно платежами в рахунок основної суми боргу та відсотків на непогашену частину основної суми боргу. Така оцінка здійснюється Товариством на рівні кожного фінансового інструмента і має назву SPPI—тесту.

Бізнес-модель, що застосовується Товариством для керування фінансовими активами, описує спосіб, яким Товариство керує своїми фінансовими активами з метою генерування грошових потоків. Бізнес-модель визначає, чи будуть грошові потоки наслідком отримання передбачених договором грошових потоків, продажу фінансових активів, або того і іншого.

Товариство призначає довгострокові стратегічні фінансові інвестиції в інструменти капіталу інших емітентів як оцінювані за справедливою вартістю через інший сукупний дохід без наступної рекласифікації накопичених прибутків та збитків при припиненні визнання.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбавається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми. Основна сума це справедлива вартість фінансового активу при первісному визнанні. Відсотки складаються з компенсації за чаєову вартість грошей за основною сумою протягом певного періоду. Аналіз того, чи є передбачені договором грошові потоки за борговими інструментами виключно платежами за рахунок основної суми боргу і відсотків, здійснювався на основі фактів і обставин, що існували на момент первісного визнання цих активів.

Фінансові інвестиції, які є борговими інструментами (облігації, векселі), торгова та інша дебіторська заборгованість, видані позики, оцінюються після первісного визнання за амортизованою собівартістю за методом ефективного відсотка, і до них застосовуються вимоги щодо знецінення.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковуються за амортизованою собівартістю.

Всі операції з придбання чи продажу фінансових активів, що вимагають поставки у визначений термін, що встановлюється законодавством або правилами, що визнані на визначених ринках (торгівля на звичайних умовах), визнаються на дату укладання угоди, тобто на дату, коли Товариство бере на себе зобов'язання придбати або продати актив.

Товариство припиняє визнавати фінансові активи, коли (а) активи погашені або права на отримання грошових потоків від активів інакше втратили свою чинність, або (б) компанія передала права на отримання грошових потоків від фінансових активів або уклала угоду про передачу, і при цьому (і) також передала в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з володінням активами, або (ii) компанія не передала та не залишила в основному всі ризики та вигоди володіння, але припинила здійснювати контроль. Контроль вважається збереженим, якщо контрагент не має практичної можливості повністю продати актив не пов'язаній стороні без внесення додаткових обмежень на перепродаж.

Будь-які частки участі у переданому фінансовому активі, що виникли або залишилися у Товариства, визнаються як окремих актив або зобов'язання.

При припиненні визнання фінансового активу, крім інструментів капіталу, що класифіковані на розсуд Товариства як оцінювані за справедливою вартістю через інший сукупний дохід без наступної рекласифікації накопичених прибутків та збитків при припиненні визнання, повна різниця між:

а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та

б) отриманою компенеацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнаються у прибутку або збитку.

Припинення визнання фінансових зобов'язань відбувається тоді, коли зазначені у договорі зобов'язання компаній здійснені, анульовані, або коли строк їх дії закінчився.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах цих Приміток.

2.3.7. Оцінка інвестицій в інструменти капіталу

До інструментів капіталу відносяться паї/частки господарських товариств.

Паї/частки господарських товариств оцінюються за справедливою вартістю. Визначення справедливої вартості паїв/часток господарських товариств, здійснюється з урахуванням вартості чистих активів такого господарського товариства за результатами його діяльності. Товариство визнає результат зміни вартості такої частки у звіті про прибутки та збитки.

2.3.8. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облігації, депозити, дебіторську заборгованість (крім торгівельної, що обліковуються за МСФЗ 15), у тому числі позики, та векселі.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Амортизована собівартість - це вартість при початковому визнанні фінансового інструмента мінус погашення основного боргу плюс нараховані проценти, а для фінансових активів — мінус будь-яке зменшення вартості щодо понесених збитків від знецінення. Нараховані проценти включають амортизацію відстрочених витрат за угодою при початковому визнанні та будь-яких премій або дисконту від суми погашення із використанням методу ефективної процентної ставки. Нараховані процентні доходи та нараховані процентні витрати, в тому числі нарахований купонний дохід та амортизований дисконт або премія (у тому числі комісії, які переносяться на наступні періоди при первісному визнанні, якщо такі є), не відображаються окремо, а включаються до балансової вартості відповідних статей звіту про фінансовий стан.

Метод ефективної процентної ставки - це метод розподілу процентних доходів або процентних витрат протягом відповідного періоду з метою отримання постійної процентної ставки (ефективної процентної ставки) від балансової вартості інструмента. Ефективна процентна ставка - це процентна ставка, за якою розрахункові майбутні грошові виплати або надходження (без урахування майбутніх збитків за кредитами) точно дисконтуються протягом очікуваного терміну дії фінансового інструмента або, у відповідних випадках, протягом коротшого терміну до чистої балансової вартості фінансового інструмента. Ефективна процентна ставка використовується для дисконтування грошових потоків по інструментах із плаваючою ставкою до наступної дати зміни процентної ставки, за винятком премії чи дисконту, які відображають кредитний спред понад плаваючу ставку, встановлену для даного інструмента, або інших змінних факторів, які не змінюються залежно від ринкових ставок. Такі премії

або дисконти амортизуються протягом всього очікуваного терміну дії інструмента. Розрахунок поточної вартості включає всі комісійні та виплати, сплачені або отримані сторонами договору, що є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюти, в якій здійснюватимуться платежі.

МСФЗ 9 вимагає, щоб компанія відображала оціночний резерв під очікувані кредитні збитки за всіма позиками і іншими борговими фінансовими активами, які не оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Товариство визнає зменшення корисності через резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою собівартістю, для позик і торгової дебіторської заборгованості, дебіторської заборгованості за орендою, за іншою поточною дебіторською заборгованістю, що визнана фінансовим активом, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику / для кредитно—знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Очікувані кредитні збитки розраховуються як різниця між грошовими потоками, що належать Товариству відповідно до договору, і всіма грошовими потоками, які Товариство очікує отримати. Недоотримання потім дисконтуються за ставкою, яка приблизно дорівнює первісній ефективній процентній ставці даного активу.

У разі інших боргових фінансових активів (тобто позик і боргових цінних паперів, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід) при їх первісному визнанні очікувані кредитні збитки розраховуються за 12 місяців. 12-місячні очікувані кредитні збитки - це частина очікуваних кредитних збитків за весь термін, що представляють собою очікувані кредитні збитки, які виникають внаслідок дефолтів за фінансовим інструментом, можливих протягом 12 місяців після звітної дати. Однак в разі значного збільшення кредитного ризику за фінансовим інструментом з моменту первісного визнання оцінний резерв під збитки оцінюється в сумі, що дорівнює очікуваним кредитним збиткам за весь термін.

Збитки від знецінення завжди визнаються шляхом створення резерву у сумі, необхідній для зменшення балансової вартості активу до поточної вартості очікуваних грошових потоків (без урахування майбутніх, ще не понесених кредитних збитків), дисконтованих за первісною ефективною процентною ставкою для даного активу. Розрахунок поточної вартості оціночних майбутніх грошових потоків забезпеченого заставою фінансового активу відображає грошові потоки, що можуть виникнути у результаті звернення стягнення на предмет застави за вирахуванням витрат на отримання та продаж застави незалежно від ступеня ймовірності звернення стягнення на предмет застави.

Резерв під збитки визнаються в прибутках/збитках і зменшує балансову вартість активу в звіті про фінансовий стан. Якщо у наступному періоді сума збитку від знецінення активу зменшується і це зменшення може бути об'єктивно віднесене до події, яка відбулась після визнання збитку від знецінення (наприклад, через підвищення кредитного рейтингу дебітора), то визнаний раніше збиток від знецінення сторнується шляхом коригування рахунку резерву. Сума зменшення відображається у прибутку чи збитку за рік.

Активи, погашення яких не можливе, списуються за рахунок відповідного резерву збитків від знецінення після завершення всіх необхідних процедур для відшкодування активу та після визначення остаточної суми збитку. Повернення раніше списаних сум кредитується на рахунок відповідного резерву збитків від знецінення у прибутку чи збитку за рік.

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо доестрокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

Дебіторська заборгованість

Предметом діяльності Товариства є фінансова діяльність. Це зумовлює особливості наявності та класифікації дебіторської заборгованості.

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як фінансовий актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Дебіторська заборгованість, погашення якої не передбачається фінансовими інструментами, а яка погашається шляхом отримання немонетарних активів: аванси видані (в тому числі передплачені витрати), дебіторська заборгованість з податків та зборів, з працівниками, з розрахунків за претензіями і відшкодування шкоди (заборгованість не договірної характеру), не відноситься до фінансових активів.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості (крім торгівельної) здійснюється за справедливою вартістю. Торгівельна дебіторська заборгованість, яка не містить значного компоненту фінансування, або по відношенню до якої Товариство застосувало спрощення практичного характеру, оцінюються за ціною угоди у відповідності до МСФЗ 15.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури (договору або контракту), якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за амортизованою собівартістю.

Якщо існують об'єктивні докази того, що дебіторська заборгованість є знеціненою, Товариство зменшує балансову вартість такої заборгованості, і відповідно визнає збиток від знецінення у звіті про прибутки і збитки. Товариство збирає об'єктивні докази того, що дебіторська заборгованість є знеціненою, використовуючи той же процес, прийнятий для кредитів. Збиток від знецінення розраховується за тим же способом, що використовуються для цих фінансових активів.

Відносно дебіторської заборгованості у вигляді наданих позик Товариство використовує модель розрахунку збитку з використанням матриці забезпечень та коефіцієнту співвідношення грошового потоку до загального боргу.

2.3.9. Оцінка грошових коштів та їх еквівалентів

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта - це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п. 1.7 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації, ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

2.3.10. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції. Немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

2.3.11. Зобов'язання: кредиторська заборгованість.

Кредиторська заборгованість визнаються як фінансове зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

До фінансових зобов'язань відносяться: векселі до сплати; облігації випущені; кредити та позики отримані; торгова кредиторська заборгованість та інша кредиторська заборгованість, яка планується до погашення грошовими коштами.

До фінансових зобов'язань не відноситься кредиторська заборгованість, погашення якої не передбачається фінансовими інструментами: аванси отримані (погашається шляхом вибуття немонетарних активів), кредиторська заборгованість з податків та зборів, з розрахунків по заробітній платі, з іншими кредиторами (заборгованість не договірною характеру), створені забезпечення.

Поточні зобов'язання — це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

Керівництво Товариства есподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

2.3.12. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток — під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Виплати працівникам включають:

а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, участь у прибутку та премії (якщо вони підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду);

б) інші довгострокові виплати працівникам, включаючи додаткову відпустку за навчання, виплати з нагоди ювілеїв чи інші виплати за вислугу років, виплати за тривалою непрацездатністю, а також отримання частки прибутку, премії та відстрочену компенсацію, якщо вони підлягають сплаті після завершення дванадцяти місяців після закінчення періоду або пізніше;

в) виплати при звільненні.

Витрати на заробітну плату, оплачувані річні відпустки та лікарняні, премії, а також негрошові винагороди нараховуються у тому році, в якому відповідно послуги надавались працівниками Товариства.

2.3.13. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо),

що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство також створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

2.3.14. Умовні зобов'язання та умовні активи

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стигла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

2.3.15. Облікові політики щодо оренди

Визнання, оцінка, представлення та розкриття операцій з оренди здійснюється у відповідності до вимог МСФЗ 16 «Оренда». На початку дії договору Товариство оцінює, чи є договір орендою, або чи містить договір оренду. Договір є, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію.

Товариство проводить повторну оцінку договору чи є договір орендою, або чи містить договір оренду, лише якщо змінюються умови договору.

Товариство не застосовувало вимоги МСФЗ 16 «Оренда» до:

- а) короткострокової оренди, та
- б) оренди, за якою базовий актив є малоцінним.

В цьому разі Товариство як орендар визнає *орендні платежі*, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі.

Вибір щодо оренди, для якої базовий актив є малоцінним, може бути здійснений для кожного окремого випадку оренди.

На дату початку оренди орендар визнає актив з права користування та орендне зобов'язання.

На дату початку оренди орендар оцінює актив з права користування за собівартістю.

Собівартість активу з права користування складаються з:

- а) суми первісної оцінки орендного зобов'язання;
- б) будь-яких орендних платежів, здійснених на, або до дати початку оренди, за вирахуванням отриманих стимулів до оренди;
- в) будь-які первісні прямі витрати, понесені орендарем; та
- г) оцінку витрат, які будуть понесені орендарем у процесі демонтажу та переміщення базового активу, відновлення місця, на якому він розташований, або відновлення базового активу до стану, що вимагається умовами оренди, окрім випадків, коли такі витрати здійснюються з метою виробництва. Орендар несе зобов'язання за такими витратами або до дати початку оренди, або внаслідок використання базового активу протягом певного періоду.

На дату початку оренди Товариство як орендар оцінює орендне зобов'язання за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату. Орендні платежі дисконтуються, застосовуючи припустиму ставку відсотка в оренді, якщо таку ставку можна легко визначити. Якщо таку ставку не можна легко визначити, то орендар застосовує ставку додаткових запозичень орендаря.

Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Після дати початку оренди Товариство як орендар оцінює орендне зобов'язання,

- а) збільшуючи балансову вартість з метою відобразити процент за орендним зобов'язанням;
- б) зменшуючи балансову вартість з метою відобразити здійснені орендні платежі; та
- в) переоцінюючи балансову вартість з метою відобразити будь—які переоцінки або модифікації оренди, або з метою відобразити переглянуті по суті фіксовані орендні платежі.

Процентом за орендним зобов'язанням у кожному періоді протягом строку оренди є сума, яка продукує постійну періодичну ставку відсотка за відповідним залишком орендного зобов'язання. Періодична ставка відсотка це ставка дисконту, або, якщо це може бути застосовано, - переглянута ставка дисконту.

Після дати початку оренди Товариство як орендар визнає у прибутку або збитку - окрім випадків, коли ці витрати включаються в балансову вартість іншого активу, застосовуючи інші відповідні стандарти, — такі обидві складові:

- а) проценти за орендним зобов'язанням; та
- б) змінні орендні платежі, не включені в оцінку орендного зобов'язання у тому періоді, у якому сталася подія чи умови, які спричинили здійснення таких платежів.

Товариство як Орендодавець класифікує кожен зі своїх оренд або як операційну оренду, або як фінансову оренду.

Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив. Оренда класифікується як операційна оренда, якщо вона не передає в основному всі ризики та вигоди щодо права власності на базовий актив.

Чи є оренда фінансовою, чи операційною орендою, залежить від сутності операції, а не від форми договору. Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

2.3.16. Доходи та витрати

Товариство визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

При визначенні вартості від надання послуг Товариство відповідно до МСФЗ 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи принцип обережності для змінної вартості винагороди розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця.

Результат визначення розміру винагороди з надання послуг оформлюється актом виконаних робіт, в якому відображаються розрахунок (оцінка) досягнутих результатів на звітну дату.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;
- б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;
- в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- г) суму доходу можна достовірно оцінити;
- д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- та
- е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати — це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу. Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Дивіденди та проценти визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Товариства на одержання виплат за процентами та дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з процентами та дивідендами, надійдуть до Товариства;

- суму процентів та дивідендів можна достовірно оцінити.

Проценти, зароблені за цінними паперами за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат, розраховуються з використанням методу ефективної процентної ставки і показуються у прибутку чи збитку за рік як процентний дохід. Дивіденди включаються до дивідендного доходу у складі іншого операційного доходу в момент встановлення права Товариства на одержання виплати дивідендів і якщо існує ймовірність отримання дивідендів. Усі інші елементи змін справедливої вартості та прибуток або збиток від припинення визнання, обліковуються у прибутку чи збитку за рік як прибуток за вирахуванням збитків від цінних паперів за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат, за період, в якому він виникає.

2.3.17. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

2.3.18. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховуються за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням ймовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховуються за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

Витрати з податку на прибуток, що відображаються у звіті про фінансові результати, складаються із сум поточного та відстроченого податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток визначаються виходячи з оподатковуваного прибутку за рік, розрахованої за правилами бухгалтерського обліку. Оподатковуваний прибуток або збиток базуються на оцінних показниках, якщо фінансова звітність ухвалюється до моменту подання відповідних податкових декларацій. Інші податки, за винятком податку на прибуток, обліковуються у складі адміністративних та інших операційних витрат.

2.3.19. Пов'язані сторони

Операції зі пов'язаними сторонами визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони».

Пов'язана сторона фізична особа або суб'єкт господарювання, пов'язані з суб'єктом господарювання, що складає свою фінансову звітність (у цьому стандарті він зветься «суб'єкт господарювання, що звітує»).

Пов'язаними сторонами згідно стандарту не вважаються:

а) два суб'єкти господарювання, просто тому, що вони мають спільного директора або іншого члена провідного управлінського персоналу, або тому, що член провідного управлінського персоналу одного суб'єкта господарювання має суттєвий вплив на інший суб'єкт господарювання;

б) два контролюючі учасники, просто тому, що вони здійснюють спільний контроль за діяльністю спільного підприємства;

в) особи, що надають фінансування; профспілки; комунальні служби; департаменти та агентства органу державної влади, що не контролюють, не здійснюють спільного контролю або не мають суттєвого впливу на компанію, що звітує, лише тому, що вони мають звичайні відносини з компанією (навіть якщо вони можуть обмежувати свободу дії компаній або брати участь у процесі прийняття рішень компаній);

г) замовник, постачальник, суб'єкт господарювання, що отримав пільги (френчайзер), дистриб'ютор, генеральний агент, з яким компанія здійснює значний обсяг операцій, просто з причин економічної залежності, що виникає в результаті вищезазначеного.

3. ІСТОТНІ ОБЛІКОВІ СУДЖЕННЯ, ОЦІННІ ЗНАЧЕННЯ І ПРИПУЩЕННЯ

3.1. Істотні судження в процесі застосування облікової політики

У процесі застосування облікової політики керівництво Товариства зробило певні професійні судження, окрім тих, які вимагають використання оцінок, які мають найбільш істотний вплив на суми, визнані в фінансовій звітності. Ці судження, серед іншого, включають правомірність застосування припущення щодо здатності Товариства вести свою діяльність на безперервній основі.

При підготовці фінансової звітності Товариство робить оцінки та припущення, які мають вплив на визначення сум активів та зобов'язань, визначення доходів та витрат звітного періоду, розкриття умовних асигновань та зобов'язань на дату підготовки фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності.

Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді керівництва та інших факторах, у тому числі на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, очікуваннях щодо майбутніх подій, які вважаються обґрунтованими за існуючих обставин і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань, що визнаються у фінансовій звітності протягом наступного фінансового року.

Фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Оцінки та покладені і їх основу припущення постійно переглядаються. Зміни бухгалтерських оцінок визнаються у тому

періоді, в якому вони відбуваються, а також в інших майбутніх періодах, якщо зміна стосується цих майбутніх періодів.

Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, у яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

3.2. Судження щодо операцій, подій або умов за сутністю конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

показує достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;

- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

а) вимоги в МСФЗ, у яких йдеться про подібні та пов'язані з ними питання;

б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ Товариством не здійснювались.

3.3. Оцінки фінансових інструментів

При визначенні класифікації фінансових активів як таких, що в подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (ІСД), або за справедливою вартістю через прибуток або збиток, управлінський персонал Товариства застосовує професійне судження.

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу Товариства для управління фінансовими активами: утримувати до погашення, призначити для торгівлі, або визнати доступними для продажу; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

3.4. Оцінки справедливої вартості

3.4.1. Методи оцінки справедливої вартості і вхідні дані

Оцінка справедливої вартості — це оцінка конкретного активу або зобов'язання. Тому, оцінюючи справедливу вартість, Товариство має брати до уваги ті характеристики активу, які учасники ринку взяли б до уваги, визначаючи його ціну на дату оцінки.

Справедлива вартість — це ціна, яка була б отримана за продаж активу або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції на основному (або найсприятливішому) ринку на дату оцінки за поточних ринкових умов (тобто вихідна ціна), незалежно від того, чи спостерігаються така ціна безпосередньо, чи оцінена за допомогою іншого методу оцінювання. Вимоги щодо оцінок справедливої вартості встановлені МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості» (МСФЗ 13). Справедлива вартість у визначенні МСФЗ 13 співпадає з визначенням ринкової вартості відповідно до Міжнародних стандартів оцінки (МСО 300 пар. G3 видання 2011 р.).

Щодо ринкових цінних паперів, справедливою вартістю, як правило, є ринкова вартість, оскільки вона вважається найкориснішою оцінкою цінних паперів на дату звіту та ефективності інвестиційної діяльності за визначений період.

Відповідно до МСФЗ 9, незважаючи на наявність ознак, що могли б вказувати на доречність використання в якості бази оцінки амортизованої собівартості, Товариство при первісному визнанні неекасовно призначає фінансовий актив як такий, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усщас або значно зменшус невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Товариство застосовує нетоби оцінки справед.ливої' **РООШОСІ І!**

- 1) ринковий підхід (для грошових коштів, боргових цінних паперів, інструментів капіталу);
- 2) дохідний підхід (для депозитів);
- 3) витратний підхід (для інструментів капіталу).

Ринковий підхід передбачає визначення вартості на підставі порівняння активу із активами (аналогами), для яких відомі ціни продажу, попиту або пропозиції. Справедлива вартість активу визначаються виходячи з цих цін, скоригованих на основні відмінності активу від обраних аналогів та з урахуванням відмінностей цін попиту та пропозиції від цін продажу (наприклад, коригування на торг). Оцінка активу за відомими котируваннями його самого (ідентичного активу) на ринку на дату оцінки є окремим та найбільш прийнятним випадком оцінки за ринковим підходом, що не потребує жодних коригувань.

Дохідний підхід дозволяє визначити справедливую вартість як поточну вартість майбутніх грошових надходжень, які розраховує отримати власник від активу. Під грошовими надходженнями в даному випадку розуміються доходи за вирахуванням всіх витрат, пов'язаних із отриманням цих доходів (т. зв. чистий операційний дохід).

Витратний підхід визначає справедливую вартість як суму витрат, що має понести суб'єкт господарювання для придбання або створення такого самого або подібного активу за вирахуванням всіх наявних ознак зносу та знецінення. Витратний підхід застосовуються, як правило, до активів, які не мають ринку та/або продаються разом з іншими активами (так звані спеціалізовані активи). Доречність застосування будь-якого підходу залежить від типу активу, вхідних даних, які доступні для оцінки, звичайних поглядів учасників даного ринку на ціноутворення, а також відповідності вимогам до ієрархії вхідних даних відповідно до МСФЗ 13. Товариство може застосовувати один або декілька підходів. Якщо застосовуються декілька підходів, остаточне значення справедливої вартості визначаються шляхом процедури узгодження отриманих результатів, яка враховує надійність вхідних даних, що застосовані для визначення вартості в межах кожного підходу.

З метою максимізації використання відкритих ринкових даних та мінімізації використання закритих вхідних даних під час визначення справедливої вартості МСФЗ 13 визначає жрп *рісні ієрархії'* **РХідних даних.'**

Вхідні дані 1-го рівня — це ціни котирування (нескориговані) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких суб'єкт господарювання може мати доступ на дату оцінки.

Вхідні дані 2-го рівня — це вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до 1-го рівня), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано. До них відносяться ціни котирування на подібні активи на відкритих та закритих ринках, а також інша доречна відкрита ринкова інформація.

Вхідні дані 3-го рівня — це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі. Виходячи з характеру вхідних даних, всі вони можуть коригуватися залежно від дати оцінки та певних обставин. Таке коригування може призвести до того, що рівень ієрархії понизиться. Наприклад, коригування даних другого рівня коефіцієнтами, які не спостерігаються, понижують ці вхідні дані до третього рівня ієрархії, якщо це коригування суттєво впливає на результат. Якщо під час оцінки були використані дані різних рівнів ієрархії, то загальний рівень визначається за найнижчим рівнем даних, важливих для оцінки.

3.4.2. Справедлива вартість фінансових активів і фінансових зобов'язань за умови існування активного ринку

Найнадійнішим свідченням справедливої вартості фінансового інструмента за наявності активного ринку є ціна котирування цього інструмента, яка за наявності має бути використана без

коригування для оцінки його справедливої вартості, окрім ситуацій, зазначених у МСФЗ 13 (наприклад, коли важливі події відбуваються після закриття ринку, але до дати оцінки). Фінансовий інструмент вважається котируваним на активному ринку, якщо ціни котирування легко і регулярно доступні та відображають фактичні й регулярно здійснювані ринкові операції між незалежними сторонами. Активний ринок — це ринок, на якому операції для активів або зобов'язань відбуваються з достатньою частотою та у достатньому обсязі, щоб надавати інформацію про ціноутворення на безперервній основі.

Мета визначення справедливої вартості для фінансового інструменту, який відкрито купується та продається на активному ринку — отримати ціну, за якою відбулась би операція з цим інструментом (тобто без модифікації або перепакування інструмента) на кінець звітного періоду на основному, а за його відсутності на найсприятливішому активному ринку, до якого Товариство має безпосередній доступ.

Основний ринок це ринок, на якому Товариство, як правило, здійснює операції продажу активу або передачі зобов'язання, за відсутності свідчень на користь протилежного положення. Найсприятливіший ринок це ринок, який максимізує суму, що була б отримана за продаж активу, або мінімізує суму, що була б сплачена за передачу зобов'язання, після врахування всіх витрат на операцію.

Коли поточні ціни котирування недоступні, ціна останньої операції може свідчити про поточну справедливую вартість за умови відсутності значних змін економічних обставин після дати операції. Якщо умови змінилися з часу операції (наприклад, зміна безризикової ставки відсотка після останнього котирування ціни для корпоративних облігацій), то справедлива вартість відображає зміну умов шляхом посилення на поточні ціни або ставки для подібних фінансових інструментів, залежно від обставин. Подібно до того, якщо Товариство може довести, що ціна останньої операції не є справедливою вартістю (наприклад, тому, що вона відображає суму, яку Товариство отримало б би або сплатило би у примусовій операції, при недобровільній ліквідації чи продажу описаного майна), таку ціну коригують.

Справедлива вартість портфеля фінансових інструментів є добутком кількості одиниць інструмента та його ринкової ціни котирування. Якщо опублікованої ціни котирування на активному ринку для фінансового інструмента в його сукупності немає, але є активні ринки для його складників, то справедлива вартість визначається на основі відповідних ринкових цін для його складників.

3.4.3. Справедлива вартість фінансових активів і фінансових зобов'язань за умови відсутності активного ринку

Якщо ринок для фінансового інструмента не є активним, Товариство встановлює справедливую вартість, застосовуючи інші підходи та методи оцінювання, що передбачені МСФЗ 13.

Належний метод оцінювання справедливої вартості конкретного фінансового інструмента включатиме спостережені ринкові дані про ринкові умови та інші чинники, які, ймовірно, впливають на справедливую вартість інструмента. Справедлива вартість фінансового інструмента базуватиметься на одному чи кількох із наведених далі чинників (перелік не є вичерпним):

- а) вартість грошей у часі (тобто відсоток за базовою чи безризиковою грошовою ставкою, кредитний ризик, в) ціни на валютних біржах;
 - г) ціни на інструменти капіталу, г) волатильність (тобто величина майбутніх змін ціни фінансового інструмента до іншого об'єкта), д) ризик дострокового погашення та ризик відмови;
 - е) витрати на обслуговування фінансового активу або фінансового зобов'язання.
- Справедлива вартість будь-якого активу залежить від:
- його фізичних або технічних ознак;
 - юридичних характеристик, які дають право Товариству отримувати вигоду від активу; та
 - поглядів учасників ринку на корисність активу.

Перед проведенням оцінки Товариство ідентифікує актив. Для цілей МСФЗ актив співпадає з одиницею обліку. Це може бути окремий актив або їх сукупність, які мають оцінюватися разом, наприклад, пакет акцій як одиниця обліку.

Актив класифікуються як визначений тип майна нерухомість, цінні папери тощо. Така класифікація дозволяє уявити юридичні правила отримання вигод від активу. Крім того, Товариство визначає юридичні права та обмеження, які накладені на актив та впливають на його вартість.

В якості вихідних даних для цих моделей по можливості використовуються інформація з ринків, що спостерігаються, проте в тих випадках, коли це практично неможливо здійснити, для встановлення справедливої вартості необхідна певна частка судження, незалежно від судження Товариства про цінність активу.

Ознаками звичайної угоди (операції) є:

- Сторони угоди є непов'язаними зацікавленими особами, які можуть здійснити угоду та діють добровільно без жодних ознак примусу або вимушеності.
- Укладанню угоди передус маркетинговий період, під час якого сторони мають змогу повністю ознайомитися із активом та кон'юктурою ринку на дату оцінки.
- Умови поставок та розрахунків згідно з угодою є звичайними для даного ринку.

Під час оцінки Товариство:

- Обирає ринок, на якому буде спостерігати дані для визначення справедливої вартості. Ринок має бути основним або найсприятливішим за визначенням Товариства.
- Перевіряє, чи відповідають угоди, що спостерігаються на ринку, ознакам звичайної угоди.

Справедлива вартість визначаються без врахування витрат на продаж.

З точки зору корисності, оцінка справедливої вартості має враховувати принцип найкращого та найефективнішого використання активу з погляду учасників ринку та незалежно від судження Товариства. Найкраще та найефективніше використання активу — це використання фізично можливе, юридично дозволене, фінансово обґрунтоване та таке, що приводить до найбільшого значення справедливої вартості. Аналіз найкращого та найефективнішого використання передус процедури оцінки.

3.4.4. Судження щодо справедливої вартості фінансових активів

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховуються на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Управлінський персонал вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що: (а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та (б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Акби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності прибуток або збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких

фінансових інструментів, де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва, є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливую вартість.

3.5. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

3.6. Оцінки строків корисного використання основних засобів, нематеріальних активів, та їх ліквідаційної вартості

Оцінка строків корисного використання об'єктів основних засобів, нематеріальних активів, та їх ліквідаційної вартості залежить від професійного судження керівництва, яке застосовується на досвіді роботи з аналогічними активами. При визначенні строків корисного використання активів керівництво бере до уваги умови очікуваного використання активів, моральний знос, фізичний знос і умови праці, в яких будуть експлуатуватися дані активи. Зміна будь-якого з цих умов або оцінок може в результаті привести до коригування майбутніх норм зносу основних засобів та амортизації нематеріальних активів.

3.7. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, застосовуючи професійне судження, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися.

На дату складання фінансової звітності, оцінюючи наявність ознак того, що корисність активу може зменшитися, Товариство бере до уваги такі показники (зовнішніх та внутрішніх) джерел інформації:

Зовнішні джерела інформації:

- є видимі ознаки того, що вартість активу зменшилася протягом періоду значно більше, ніж можна було очікувати, внаслідокплину часу або звичайного використання;

- протягом періоду відбулися зміни зі значним негативним впливом, або вони відбудуться найближчим часом у технологічному, ринковому, економічному або правовому оточенні, в якому діє Товариство, чи на ринку, для якого призначений актив;

- ринкові ставки відсотка або інші ринкові ставки доходу від інвестицій збільшилися протягом періоду, і це збільшення, ймовірно, вплине на ставку дисконту, застосовану при обчисленні вартості активу при використанні, і суттєво зменшить суму очікуваного відшкодування активу;

- балансова вартість чистих активів Товариства, є більшою, ніж його ринкова капіталізація.

Внутрішні джерела інформації:

- є свідчення застаріння або фізичного пошкодження активу;

- протягом періоду відбулися суттєві зміни, які негативно вплинуть, або очікується, що вони відбудуться у близькому майбутньому та змінять інтенсивність або спосіб нинішнього чи запланованого використання активу. Ці зміни включають плани припинити використання активу, припинити або реструктуризувати господарську одиницю, до якої належить цей актив, продати його раніше від попередньо очікуваної дати і повторно оцінити строк корисної експлуатації цього активу;

наявні свідчення з даних внутрішньої звітності, які вказують, що економічна ефективність активу є або буде гіршою, ніж очікувана.

Оцінка вартості активу при використанні передбачає такі кроки:

а) оцінку майбутніх надходжень і вибуття грошових коштів, що їх мають отримати від безперервного використання активу та його остаточної ліквідації;

Прогнозні оцінки грошових потоків до кінця строку корисної експлуатації активу визначаються екстраполяцією перспективних оцінок грошових потоків, основаних на фінансових бюджетах / прогнозах, із застосуванням темпу зростання на подальші роки.

Оцінкою чистих грошових потоків, що їх отримають (або сплатять) при вибутті активу наприкінці строку його корисної експлуатації, є сума, яку Товариство очікує отримати від продажу активу в операції між зацікавленими, обізнаними та незалежними сторонами після вирахування оцінених витрат на вибуття. До оцінок майбутніх грошових потоків не включаються надходження або вибуття грошових коштів від фінансової діяльності та отриманий або сплачений податок на прибуток

б) застосування відповідної ставки дисконту до цих майбутніх грошових потоків.

Ставка (ставки) дисконту обираються ставкою (ставками) до оподаткування, яка відображає (які відображають) поточні ринкові оцінки вартості грошей у часі та ризиків, характерних для активу, на які не були скориговані оцінки майбутніх грошових потоків.

3.8. Резерви очікуваних кредитних збитків

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожен звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає зменшення корисності через резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, для позик і торгової дебіторської заборгованості, дебіторської заборгованості за орендою, за іншою поточною дебіторською заборгованістю, що визнана фінансовим активом, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику / для кредитно—знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Товариство оцінює очікувані кредитні збитки за фінансовими активами із застосуванням принципів щодо нейтральності і доєупноеті інформації, що є основою оцінки, а також застосовує методи сценарного аналізу та дисконтування грошових потоків, враховуючи часову вартість грошей. Максимальний період, який урахується під час оцінки очікуваних кредитних збитків, це максимальний договірний період (з урахуванням умов про пролонгацію), протягом якого Товариство є вразливим до кредитного ризику

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково, здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважаються таким станом на звітну дату. У такому випадку управлінський персонал з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи поетала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Товариство застосовує для оцінювання очікуваних кредитних збитків практичні прийоми у спосіб, що відображає:

(а) об'єктивну та зважену за ймовірністю суму, визначену шляхом оцінки певного діапазону можливих результатів;

(6) часову вартість грошей; і

(в) обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію про минулі події, поточні умови та прогнози майбутніх економічних умов, що може бути одержана без надмірних витрат або зусиль станом на звітну дату.

Прикладом практичного прийому є розрахунок очікуваних кредитних збитків за торговельною та іншою дебіторською заборгованістю з використанням матриці забезпечення. Залежно від ситуації Товариство використовує для оцінювання 12-місячних очікуваних кредитних збитків або очікуваних кредитних збитків за весь строк дії за фінансовими активами свій власний історичний досвід кредитних збитків (із внесенням необхідних коригувань) за торговельною та іншою дебіторською заборгованістю. Матриця забезпечення визначає фіксовані ставки забезпечення залежно від кількості днів, що минули з моменту визнання торговельної та іншої дебіторської заборгованості простроченою. Залежно від диверсифікованості своєї клієнтської бази Товариство використовує характеристики індивідуальних дебіторів, або об'єднує їх у відповідні групи, якщо його історичний досвід кредитних збитків указує на значно відмінні закономірності збитків для різних клієнтських сегментів. Критерії, що використовуються для групування активів, є організаційно-правова форма клієнта (юридична особа, ФОП, фізична особа), вид послуг, що надаються, рейтинг клієнта, наявність застави або страхування комерційного кредиту, а також вид клієнта (оптовий або роздрібний).

При оцінці очікуваних кредитних збитків Товариство може не визначати всі можливі сценарії. Водночас, воно враховує ризик або ймовірність настання кредитних збитків шляхом розгляду можливості настання кредитного збитку та можливості ненастання кредитного збитку, навіть якщо можливість настання кредитного збитку є малоімовірною.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування управлінського персоналу щодо кредитних збитків.

3.9. Оренда. Її @ентифікація і класифікація

Товариство є орендарем офісного приміщення за короткостроковим договором оренди, термін якої закінчується через 12 місяців з дати підписання. Товариство провело попередню оцінку впливу нового визначення оренди і дійшло висновку, що воно не змінить обсяг договорів, які обліковуються на дату першого застосування. За даними попереднього аналізу застосування МСФЗ № 16 не змінить облікових підходів до договорів оренди, тому Товариство, користуючись п.5а) МСФЗ № 16, прийняла рішення не застосовувати вимоги параграфів 22—49 відносно цього договору.

Ця оренда обліковується як короткострокова оренда та включає витрати, пов'язані з такою орендою, до складу розкритих витрат на короткострокову оренду у тому річному звітному періоді, який містить дату першого застосування. Первісна вартість активів з права оренди за очікуваннями не буде відрізнятися від теперішньої вартості орендних зобов'язань, зобов'язання з ліквідації прав оренди та авансові платежі на дату першого застосування відеутні. Товариство провело попередню оцінку впливу нового визначення оренди і дійшло висновку, що воно суттєво не змінить обсягу договору, який обліковується на дату першого застосування.

Договорів фінансової оренди у ролі як орендарів, так і орендодавців у Товаристві немає.

3.10. В@соткові ставки (ставки дисконтування), що використані за умов нев@пов@ності р@вн@вості

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх грошових потоків в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або — ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту визначаються з урахуванням трьох факторів:

а) вартості грошей у

часі;

б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;

в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 31.12.2025 середньозважена ставка за портфелем фінансових депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 8,6 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-Financial/data-sector-financial#2fs> розділ «Вартість строкових депозитів».

3.11. Валютні курси

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій. Товариство використовувало обмінні курси на дату балансу:

	31.12.2025	31.12.2024
Гривня / 1 долар США	42,3878	42,0390

3.12. Судові справи та забезпечення по них

Товариство в процесі своєї господарської діяльності може бути як позивачем, так і відповідачем у судових справах. Воно створює забезпечення згідно МСБО 37 лише тоді, коли має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, і існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуша ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання. Для оцінки такої ймовірності настання негативних наслідків, а також для оцінки суми забезпечення, застосовуються професійні судження.

3.13. Поточні податки до сплати та відкладені податки

дохід Товариства за 2025 рік не перевищував 40 мільйонів гривень, то в порядку, передбаченому підпунктом 134.1.1 ПКУ, Товариство визначає об'єкт оподаткування без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці за 2025 рік. Згідно МСБО 12, відстрочені податкові активи визнаються для всіх невикористаних податкових збитків в тій мірі, в якій ймовірно отримання оподатковуваного прибутку, за рахунок якого можливо буде реалізувати дані збитки. Від керівництва вимагається прийняття ієрархічного професійного судження при визначенні суми відстрочених податкових активів, які можна визнати, на основі очікуваного терміну і рівня оподатковуваних прибутків з урахуванням стратегії майбутнього податкового планування.

4. НОВІ ТА ПЕРЕГЛЯНУТІ СТАНДАРТИ ТА ІНТЕРПРЕТАЦІЇ

Зміни до МСФЗ, що набрали чинності з 01.01.2025.

Зміни, що вносяться до Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 21 "Вплив змін валютних курсів" (далі — МСБО 21) — "Неможливість обміну".

Зміни стосуються визначення наявної можливості обміну валюти на іншу валюту. МСБО 21 надає уточнення щодо визначення, коли для валюти "наявна можливість обміну (exchangeable)", і передбачає, що суб'єкт господарювання оцінює, чи є можливість обміну валюти на іншу валюту: (а) на дату оцінки; та (б) з визначеною метою. Також установлюється, як визначити валютний курс "спот", якщо для валюти немає можливості обміну, та як розкрити це у фінансовій звітності, зокрема МСБО 21 передбачає розкриття інформації про:

- (а) характер і фінансові впливи неможливості обміну валюти на іншу валюту;
- (б) валютний курс валютні курси) "спот", що використовуються;
- (в) процес оцінки; та
- (г) ризики, на які суб'єкт господарювання наражається через неможливість обміну валюти на іншу валюту.

Зміни до МСФЗ, що набирають чинності з 01.01.2026 (більш раннє застосування дозволяється).

Зміни до МСФЗ 7 "Фінансові інструменти: розкриття інформації" (далі — МСФЗ 7) та МСФЗ 9 "Фінансові інструменти" (далі — МСФЗ 9)

Унесені зміни уточнюють класифікацію та оцінку фінансових інструментів, включаючи вимоги до розкриття інформації, та стосуються вимог щодо припинення визнання фінансових інструментів під час здійснення розрахунків за фінансовими зобов'язаннями за допомогою системи електронних платежів; оцінки договірних характеристик грошових потоків фінансових активів, у тому числі тих, що пов'язані з екологічними, соціальними та управлінськими аспектами (ESG). Також змінено вимоги до розкриття інформації щодо інвестицій в інструменти власного капіталу, що призначені як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, додано вимоги до розкриття інформації для фінансових інструментів з умовними характеристиками, які не стосуються безпосередньо основних кредитних ризиків і витрат.

Зміни є незначними, проте суб'єктам господарювання потрібно розглянути ступінь впливу, щоб переконатися, чи призводять вони до змін в обліковій політиці. Зміни спрямовані на уточнення та вдосконалення стандартів для підвищення зрозумілості та узгодженості облікових підходів.

Облік хеджування суб'єктом господарювання, який уперше застосовує МСФЗ [Зміни до МСФЗ 1 "Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності" (далі — МСФЗ 1)].

Зокрема, внесено зміни до МСФЗ 1 для забезпечення їх відповідності вимогам МСФЗ 9, додано перехресні посилання для підвищення зрозумілості МСФЗ 1. Такі зміни спрямовані на усунення потенційної плутанини, що виникала через невідповідність між формулюванням пункту Б6 у МСФЗ 1 та вимогами до обліку хеджування у МСФЗ 9.

Відповідно до внесених змін суб'єкти господарювання не повинні відображати у евосму першому звіті про фінансовий стаи за МСФЗ будь-яких відносин хеджування, які не відповідають критеріям обліку хеджування за МСФЗ 9.

Прибуток або збиток від припинення визнання (Зміни до МСФЗ 7 "Фінансові інструменти: розкриття інформації").

Зміни оновлюють формулювання щодо закритих вхідних даних та передбачають перехресне посилання на пункти МСФЗ 13 "Оцінка справедливої вартості" (далі — МСФЗ 13).

Розкриття відстроченої різниці між справедливою вартістю та ціною операції (Зміни до Основи для висновків щодо МСФЗ 7).

Зміни стосуються розкриття інформації, пов'язаної з визнанням різниць між ціною операції та справедливою вартістю на дату первісного визнання. Ці зміни спрямовані на узгодження формулювання положень Основи для висновків щодо МСФЗ 7 з відповідними положеннями МСФЗ 7, формулюваннями та концепціями МСФЗ 9 і МСФЗ 13.

Вступ та розкриття інформації про кредитний ризик (Зміни до Основи для висновків щодо МСФЗ 7).

Зміни внесено з метою уточнення того, що рекомендації необов'язково ілюструють усі вимоги, встановлені МСФЗ 7, та спрощення пояснення аспектів вимог МСФЗ, які не проілюстровані.

Припинення визнання зобов'язань з оренди (Зміни до МСФЗ 9).

Зміни стосуються уточнень вимог щодо припинення визнання орендарем зобов'язань з оренди відповідно до вимог МСФЗ 9.

Ціна операції (Зміни до МСФЗ 9).

Внесено зміни до пункту 5.1.3 МСФЗ 9 щодо оцінки під час первісного визнання торговельної дебіторської заборгованості та відповідні зміни до визначення термінів МСФЗ 9.

Визначення "фактичного агента" [(Зміни до МСФЗ 10 "Консолідована фінансова звітність" (далі МСФЗ 10))].

Зміни внесено до пункту Б74 МСФЗ 10 з метою уточнення, що відносини, які описані в пункті Б74, є лише одним із прикладів обставини, за якої потрібно застосовувати судження, чи діє сторона як фактичний агент, чи ні.

Метод обліку за собівартістю [Зміни до Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 7 "Звіт про рух грошових коштів" (далі — МСБО 7)].

Зміна полягає в оновленні формулювання пункту 37 МСБО 7 щодо заміни терміна "метод собівартості" на "за собівартістю", яку не було внесено під час прийняття проекту змін до МСФЗ "Вартість інвестицій у дочірнє підприємство, підприємство під епільним контролем або асоційоване підприємство"

у

2008

році.

Контракти щодо електроенергії з природних джерел — це контракти, за якими суб'єкт господарювання наражається на ризик коливання базового обсягу електроенергії, оскільки джерело виробництва електроенергії залежить від неконтрольованих природних умов (наприклад, погодні). До контрактів щодо електроенергії з природних джерел включають як контракти на купівлю або продаж електроенергії з природних джерел, так і фінансові інструменти, які стосуються такої електроенергії.

З метою покращення звітування суб'єкта господарювання про фінансові наслідки контрактів на електроенергію, що залежить від природних ресурсів, які часто структуровані як угоди про купівлю електроенергії, внесені зміни, які передбачають:

- уточнення застосування вимог щодо "власного використання";
- дозвіл на облік хеджування, якщо ці контракти використовуються як інструменти хеджування;
- додавання нових вимог до розкриття інформації для того, щоб інвестори могли зрозуміти вплив цих контрактів на фінансові результати та грошові потоки компанії.

При складанні фінансової звітності Товариство застосувало всі нові і змінені стандарти й інтерпретації, затверджені РМСБО та КМТФЗ, які належать до його операцій, що набрали чинності на дату випуску фінансової звітності Товариства за 2025 року.

Товариство не застосовувало достроково у фінансовій звітності за 2025 року. вищенаведені зміни до МСФЗ, тлумачення та поправки, які були випущені, але ще не набрали чинності. Товариство наразі оцінює можливий вплив цих поправок на фінансову звітність та має намір їх використовувати з дати вступу в дію по відношенню до операцій, які проводяться в межах його господарської діяльності. Інші поправки та тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), що діють на дату складання цієї фінансової звітності, як було вище вказано, були застосовані, але вони не мали впливу на цю фінансову звітність.

5. РЕКЛАСИФІКАЦІЯ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ ТА ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

5.1. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

5.2. Рекласифікації у фінансовій звітності та виправлення помилок

Товариство за 2025 року. не здійснювало рекласифікацію у фінансовій звітності та виправлення помилок.

6. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЄ СТАТТІ, ПОДАНІ У ФІНАНСОВИХ ЗВІТАХ

6.1. Розкриття інформації, подані у Звіті про фінансові результати (Звіті про сукупний дохід) (Форма Ує 2, тис.грн.):

6.1.1. Чистий дохід в@ реалізації (рядок 2000)

	31.12.2025	31.12.2024
Нараховані відсотки за договорами позики	1630	10697
Дохід від відетуплення прав вимоги		
Доходи від факторингових операцій	7	
Доходи від передачі майна в лізинг		97
Разом чистий дохід в@ реалізації (р.2000)	1637	10794

6.1.2. Інші доходи (рядок 2120,2220,2240)

	31.12.2025	31.12.2024
--	------------	------------

Дохід від находження відсотків за залишками коштів на поточних рахунках	36	0
Купонний дохід (виплати по процентам ОВДП)	1254	
Дохід від розформування РОКЗ	843	1530
Доходи від передачі майна в лізинг	0	344
Дохід від продажу цінних паперів	8685	17
Разом операційні доходи:	10818	1891

6.1.3.Адміністративні витрати (рядок 2130)

	31.12.2025	31.12.2024
Витрати на оплату праці	401	348
Нарахування резерві на відпустки	15	71
Відрахування на соціальні заходи	88	
витрати на оплату послуг, в т.ч.		
- аудиторські послуги	170	15
—інформаційно—консультативні, юридичні послуги, ІТ-послуги	1230	11161
Депозитарні послуги	43	28
Послуги з оцінки майна	13	0
Рейтингові послуги	0	59
Послуги нотаріуса	0	0
Навчання з фін.моніторингу	5	0
банківські та інші	6	5
Всього адміністративних витрат	1971	11687

6.1.4. Фінансові доходи та витрати (р.2250)

	31.12.2025	31.12.2024
Нараховані відсотки за користування позикою	1524	681
Витрати від списання заборгованості		
Разом фінансові витрати (р.2250)	1524	681

6.1.5. Витрати з податку на прибуток

Так як річний дохід Товариства за 2025 рік не перевищував 40 мільйонів гривень, то в порядку, передбаченому підпунктом 134.1. 1 ПКУ, Товариство прийняло рішення щодо визначення об'єкта оподаткування без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці на 2025 рік.

	31.12.2025	31.12.2024
Дохід від будь—якої діяльності, визначений за правилами бухгалтерського обліку	12455	12685
Фінансовий результат до оподаткування, визначений у фінансовій звітності відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності	292	205

Різниця, які виникають відповідно п 24 підрозділу 4 розділу XX Податкового кодексу України)	0	0
Об'єкт оподаткування	0	0
Ставка податку, %	25	18
Податок на прибуток за звітний (податковий) період за правилами податкового обліку	73	37
Витрати з податку на прибуток	219	168

6.2. Розкриття інформації, подані у Балансі (Звіті про фінансовий стан) (Форма У. 1, тис.грн.):

6.2.1. Нематеріальні активи фядки 1000, 1001, 1002)

	Інші нематеріальні активи (ліцензії)	Всього
Первісна вартість на 01.01.2025	9	9
Придбання		
Вибуття		
Первісна вартість на 31.12.2025	9	9
Накопичена амортизація на 01.01.2025	1	1
Придбання		
Вибуття		
Нарахована амортизація		
Накопичена амортизація на 31.12.2025	1	1
Залишкова вартість на 01.01.2025	8	8
Залишкова вартість на 31.12.2025	8	8

Амортизацію нематеріальних активів включено до статті звіту про сукупні доходи - до адміністративних витрат. Товариство не має обмежень на права володіння, а також нематеріальні активи, передані у заставу для забезпечення зобов'язань. Товариство не має нематеріальних активів, отриманих за рахунок державних грантів. Сума контрактних зобов'язань, пов'язаних з придбанням нематеріальних активів дорівнює нулю.

6.2.2.Активи в формі прав користування (права оренди)

Згідно п. Б31 МСФЗ № 16 договір к орендою, чи містить оренду, якщо договір передал право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію (параграф 9 МСФЗ 16):

- 1) орендований об'єкт має бути ідентифікованим активом. При цьому орендодавець не повинен мати суттєвого права заміни об'єкта протягом строку оренди;
- 2) в орендаря має бути право контролювати використання об'єкта протягом усього строку оренди — тобто орендар повинен мати право отримувати в основному всі економічні вигоди від використання активу протягом усього строку використання;
- 3) об'єкт орендується за компенсацію.

Якщо Компанія визначає, що договір г орендою, можна застосувати спрощення практичного характеру і не керуватися МСФЗ № 16 (тобто не визнавати в себе на балансі актив у формі права користування) щодо:

- короткострокової оренди (оренда строком менша 12 місяців) незалежно від вартості орендованого об'єкта;
- оренди, за якою базовий актив (актив, який є об'єктом оренди) є малоцінним (параграф Б6 МСФЗ № 16).

Товариство є орендарем офісного приміщення за короткостроковим договором оренди, термін якої закінчується через 12 місяців з дати підписання. Товариство орендує приміщення для здійснення

свої статутної діяльності у ТОВ «ФМ ТРАНС» (Код ЄДРПОУ 40142585) згідно Договору оренди нежитлових приміщень № № 50-06/25-лппр від 27.06.2025 року. Договором оренди передбачено фіксовану суму оренди. Приміщення розташовано за адресою Україна, 01133, м. Київ, вул.Леоніда Первомайського, буд.5А.

Товариство провело попередню оцінку впливу нового визначення оренди і дійшло висновку, що воно не змінить обсяг договорів, які обліковуються на дату першого застосування. За даними попереднього аналізу застосування МСФЗ № 16 не змінить облікових підходів до договорів оренди, тому Товариство прийняло, користуючись п 5а) МСФЗ № 16, рішення не застосовувати вимоги параграфів 22-49 відносно цього договору.

Товариство користується спрощеннями практичного характеру, таким чином об'єкт оренди у формі права користування не визнається на балансі, а орендні платежі обліковуються як витрати періоду.

6.2.3. Інвестиційна нерухомість

Інвестиційної нерухомості на балансі Товариства станом на 31 грудня 2025 року немає.

6.2.4. Довгострокова дебіторська заборгованість (отримані за договорами факторингу права грошової вимоги) (за справедливою вартістю) (р. 1040)

Фінансові активи	31.12.2025		31.12.2024	
	кількість	Справедлива вартість	кількість	Справедлива вартість
Довгострокова дебіторська заборгованість:	*	0	*	59425

До складу довгострокової дебіторської заборгованості станом на 31 грудня 2024 року входить:

Назва контрагента	Договір	Дата погашення	Сума борга на 01.01.2025, тис грн	Примітки
АГРОТІРТРАНС ТОВ	Ks020223-KP-2 від 02.02.2023	02.02.2025	5 524	Заборгованість за кредитом, погашена за рахунок акта заліку однорідних вимог
АГРОТІРТРАНС ТОВ	Ke090223-KP-1 від 09.02.2023	09.02.2025	9 944	Заборгованість за кредитом, погашена за рахунок акта заліку однорідних вимог
АГРОТІРТРАНС ТОВ	У°140223-KP-3 від 14.02.2023	14.02.2025	2 652	Заборгованість за кредитом, погашена за рахунок акта заліку однорідних вимог
Е.К.О. ГРУП, ТОВ	0202223-KP- 1 від 02.02.2023	02.02.2025	11 270	Заборгованість за кредитом, погашена за

				рахунок акта заліку однорідних вимог
РІВЕРТАЙМ ВЕЙ ТОВ	220823-1-КР от 22.08.2023	22.08.2025	8 235	Право вимоги до бородника, яке придбане по договору факторинга, погашена за рахунок оплат на поточний рахунок
ЮПІТЕР ОК ІФ	І-ФК от 09.12.2020	09.12.2023, дод. угода №2 (строк прологнован до 09.12.2025)	21 800	Заборгованість за кредитом, погашена за рахунок акта заліку однорідних вимог
Всього			59 425	

Станом на 31.12.2025 довгострокова дебіторська заборгованість повністю погашена. Простроченої заборгованості не має.

6.2.5. Поточна дебіторська заборгованість (р. 1130, 1140, 1155)

	31.12.2025	31.12.2024
Поточна дебіторська заборгованість за виданими авансами (р. 1130)	153	
Інша поточна дебіторська заборгованість (р.1155), в тому числі:	36 574	97 810
За наданими позиками	4 360	98163
Резерв очікуваних кредитних збитків	0	(394)
Дебіторська заборгованість за операціями факторинга	6 805	
Дебіторська заборгованість за договорам цесії	25 408	
Передплата постачальникам за товари та послуги		41
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів (р. 1140)	23	12109
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів (відсотки по позикам)	23	12557
Резерви під очікувані кредитні збитки за нарахованими доходами	0	(448)
Всього	36 750	109 919

Назва контрагента	Договір	Дата погашення	Сума борга на 31.12.2025, тис грн	Примітки
-------------------	---------	----------------	-----------------------------------	----------

ТБ Слобожанщина	№ МФК-К- 181225 від 18.12.2025	18.12.2026	4 360	Діюча позика, непрострочена
ТБ Слобожанщина	№ МФК-К- 181225 від 18.12.2025	18.12.2026	23	Нарахування відсотків по діючій позичці, непрострочени
КЛАРІКСОН 24 ТОВ	МФК-Ф- 171025 від 17.10.2025	17.10.2026	6 605	Право вимоги до боржника за договором факторингу непрострочена
ТРЕЙДКОМПАНІ ВВ	Факторинг №МФК-Ф- 081225 від 08.12.2025	08.12.2026	200	Право вимоги до боржника за договором факторингу непрострочена
ДІМФОРД" ТОВ	Цесія	22.11.2025	25 408	Право вимоги по договору цесії, непрострочена
Всього			36 596	

Станом на 31.12.2025 за судженням управлінського персоналу Товариства, кредитна якість торговельної дебіторської заборгованості, яка не є простроченою і знеціненою, є високою і вірогідність її погашення є високою.

Станом на 31 грудня 2025 року прострочена не пролонгована дебіторська заборгованість відсутня.

Товариство затвердило Політику управління ризиками (Рішення єдиного учасника № 1 від 30.06.2025). Товариство проводить аналіз та оцінку рівня кредитного ризику з використанням індивідуального підходу із застосуванням спрощення практичного характеру, дозволеного МСФЗ 9, із використанням матриці забезпечення.

Резерв під очікувані кредитних збитків за дебіторською заборгованістю дорівнює середньозваженому значенню кредитних збитків, у якому за вагу взято відповідні ризики. Сума витрат (фезерву) під очікувані збитки визнаються у прибутку або збитку. Якщо в наступному періоді сума розрахованих очікуваних кредитних збитків зменшується, то визнається прибуток від відновлення корисності активів. Сума коригування, зміни балансової вартості дебіторської заборгованості визнаються у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості, вона списується за рахунок резерву сумнівних боргів.

Залишок на початок 2024 року, тис. грн. в т.ч.	843	Залишок на початок 2025 року, тис. грн.	843
Нараховано резерву за 2024 рік в г.ч.		Нараховано резерву за 2025 рік в т.ч.	
Розформовагіо резерву за 2024 рік		Розформовагіо резерву за 2025 рік	843
Залишок на кінець 2024 року	843	Залишок на кінець 2025 року	0

6.2.6. Поточні фінансові інвестиції (р.1160)

Станом на 31.12.2025 р. на балансі Товариства обліковуються поточні фінансові інвестиції, які відповідно до вимог МСФЗ 9 класифіковані відповідно до застосовних бізнес-моделей. Товариство утримує портфель поточних інвестицій, що складається з цінних паперів, а саме які утримуються для перепродажу. Товариство утримує фінансові активи з метою отримання прибутку від їх подальшого продажу та змін ринкових цін. Управління такими активами здійснюється на основі їх справедливої вартості, а результати оцінюються управлінським персоналом за показниками прибутковості торгових операцій.

Інформація про поточні фінансові інвестиції:

Облігацій внутрішніх державних позик України середньострокова відсоткова UA4000234215 на суму 17 689 тис грн.

Основні параметри випуску

- Код ISIN: UA4000234215
- Валюта: Гривня (UAH)
- Номінал: 1000 грн.
- Дата погашення: 24 червня 2026 року
- Номінальна дохідність: 15,10% (купонна виплата 75,50 грн на 1 облігацію)
- Тип: Середньострокова відсоткова ОВДП

Національний рейтинг ОВДП (Внутрішній ринок України)

- Рівень надійності: Найвищий (Еквівалент uaAAA)
- Гарантія: Згідно із законодавством України, виплата за ОВДП на 100% гарантується державою (Міністерством фінансів). На внутрішньому фінансовому ринку ОВДП вважаються найбільш захищеним та найменш ризикованим інструментом інвестування.
- Обслуговування боргу: Навіть під час повномасштабної війни Україна без жодних затримок та в повному обсязі виплачує купони та погашає гривневі ОВДП.

Для українського інвестора ОВДП **UA4000234215** є одним із надійних інструментів з фіксованою дохідністю 15,10%, оскільки внутрішній гривневий борг не підлягав реструктуризаціям і повністю гарантується державою

Відповідно до вимог МСФЗ 9 такі фінансові активи належать до бізнес-моделі торгівлі (Trading) та оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток (FVTPL).

Справедлива вартість ОВДП визначаються відповідно до вимог МСФЗ 13 із використанням вихідних даних другого рівня ієрархії справедливої вартості. При визначенні справедливої вартості застосовуються ринкові котирування аналогічних інструментів, інформація щодо дохідності державних облігацій, оприлюднена уповноваженими інформаційними агентствами та учасниками організованого ринку капіталу, а також моделі дисконтування майбутніх грошових потоків із використанням ринкових процентних ставок.

Оскільки активний ринок для окремих випусків ОВДП, які утримує Товариство, відсутній або обсяг ринкових операцій є недостатнім для використання некоригованих біржових котирувань, справедлива вартість визначаються на підставі епостережуваних ринкових даних без застосування еуттевих неспостережуваних вихідних параметрів. У зв'язку з цим зазначені фінансові активи класифікуються як такі, що належать до 2 рівня ієрархії справедливої вартості.

Протягом звітного року переведень між рівнями ієрархії справедливої вартості не відбувалося.

6.2.7. Грошові кошти та їх еквіваленти, за амортизованою вартістю (р. 1165)

Станом на 31.12.2025 та 31.12.2024 року всі грошові кошти та їх еквіваленти не є знеціненими, відсутнє значне зростання кредитного ризику, історичні дані по втратах складають 0%.

	31.12.2025	31.12.2024
Кошти на рахунках в банках, в тис.грн.	5 539	57

Товариство має поточні рахунки у наступних банківських установах:
- ПАТ "БАНК ВОСТОК"

- ПАТ "БАНК КРЕДИТ ДНІПРО"
- ПАТ "КЛФИНГОВИЙ ДІМ"
- ПАТ МТБ БАНК

За 2025 рік в не відбувались операції у іноземної валюті .

У 2025 році незалежне рейтингове агентство «Кредит—Рейтинг» підтвердило довгостроковий кредитний рейтинг ПАТ «БАНК ВОСТОК» на рівні uaAAA. Прогноз рейтингу— стабільний. Агентство також підтвердило рейтинг надійності банківських вкладів (депозитів) ПАТ «БАНК ВОСТОК» на рівні «5» (найвища надійність). <https://vstbank.ua/about/rating/#/>. ПАТ «БАНК ВОСТОК» з 16 серпня 2025 года офіційно переіменован в АТ «ВСТ БАНК» (бренд VST bank), сообшили в VST bank и UKR.NET.

У 2025 році Рейтингове агентство «Стандарт—Рейтинг» підтвердило АТ «БАНК КРЕДИТ ДНІПРО» довгостроковий кредитний рейтинг на рівні uaAAA (найвища кредитоспроможність) за національною шкалою. Банк з рейтингом uaAAA характеризуються найвищою кредитоспроможністю порівняно з іншими українськими позичальниками або борговими інструментами. <https://credidnepr.com.ua/novyna/kredytyny-reytynq-na-rivni-uaaaa>

АТ «Кліринговий Дім» у 2025 році утримував кредитний рейтинг на рівні uaAA з прогнозом «у розвитку» та високий рівень надійності депозитних вкладів r4+. У загальному рейтингу українських банків за розміром активів фінустанова посідає 33—тю позицію (з активами близько 6,77 млрд грн). <https://rurik.com.ua/uk/credit-ratings/cldim-nd>

На засіданні Рейтингового комітету Національне рейтингове агентство «Рюрік» підтвердило ПАТ «МТБ БАНБ» довгостроковий кредитний рейтинг позичальника на рівні **uaAAA**- інвестиційної категорії з прогнозом «**в розвитку**». <https://rurik.com.ua/uk/credit-ratings/cldim-nd>

6.2.8. Еонтрактні активи

Відповідно до МСФЗ № 15 «Дохід від договорів з клієнтами» контрактний актив (contract asset)— це право суб'єкта господарювання на компенсацію в обмін на товари або послуги, які суб'єкт господарювання передав клієнтові, якщо таке право обумовлене не плином часу, а іншими чинниками (наприклад, майбутніми результатами діяльності суб'єкта господарювання).

6.2.9. Власний капітал (р. 1400-1495)

Стаття власного капіталу	Станом на 31.12.2025р.	Станом на 31.12.2024р.
Статутний капітал (р.1400)	26 002	26 002
Резервний капітал (р.1415)	19	5
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) (р.1420)	469	264
Всього власний капітал	26 490	26 271

Станом на 31 грудня 2020 року зареєстрований та сплачений капітал складав 5 100 тис. грн. У липні 2021 року Рішенням 07/07 від 07.07.2021р. збільшено розмір статутного капіталу до 26 002 тис.грн., грошові кошти в розмірі 20 902 тис. грн. було внесено на поточний рахунок Товариства 15.07.2021р. Станом на 31.12.2025 року зареєстрований та сплачений капітал складас 26 002 тис. грн., розмір власного капіталу Товариства відповідає вимогам чинного законодавства. Заборговності по внескам учасників станом на 31 грудня 2025 року немає.

У 2025 р. учасниками Товариства були:

Учасники Товариства	31.12.2025		31.12.2024	
	° ₀	грн.	%	ГрН.
Фізична особа —Громадянин України Кисилиця Олексій Олекейович			100	26 002
Фізична особа —Громадянин України ПОЮКОВ ПАВЛО ЛЕОНІДОВИЧ	100	26 002		
Всього	100,0	26 002	100,0	26 002

Протягом 2025 року на Товаристві відбулась зміна Учасників. Згідно Договору купівлі— продажу частки у статутному капіталі Товариства від 26.06.2025 року Учасник Кисилиця Олексій Олекейович продав належну йому частку в Товаристві Полякову Павлу Леонідовичу у повному обсязі.

6.2.10. Торговельна та інша кредиторська заборгованість (р. 1615)

	31.12.2025	31.12.2024
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	7 019	3 810

Назва контрагента	Договір	Дата погашення	Сума борга на 31.12.2025, тис грн	Примітки
Корпорація "Сток-Трейд ТОВ	Генеральний договір №БД-161225/7 від 16 грудня 2025	16.12.2026	12	Заборгованість за брокерське обслуговування непрострочена
НДУ ПАТ		31.12.2026	9	Заборгованість за обслуговування непрострочена
ПФМ-ІНВЕСТ ЗНВПФ	№МФК-Ф-081225 від 08/12/2025	08.12.2026	150	Заборгованість за договором факторингу непрострочена
ТРЕЙДКОМПАНІ ВВ ТОВ	№МФК-Ф-171025 від 17.10.2025	17.10.2026	6 848	Заборгованість за договором факторингу непрострочена
Всього			7 019	

6.2.11. Поточна кредиторська заборгованість (нефінансова, за вартістю погашення) ф.1620, р.1625,р.1630)

	31.12.2025	31.12.2024
Розрахунки бюджетом (р.1620)	73	46
У тому числі з податку на прибуток	73	37
Розрахунки зі страхуванням		8
Розрахунки з оплати праці		27
Разом кредиторська заборгованість,	73	81

6.2.12. Короткострокові забезпечення (кредиторська заборгованість не фінансова за вартістю погашення, р. 1660)

	31.12.2025	31.12.2024
Резерв відпусток	49	33

6.2.13. Інші поточні зобов'язання (кредиторська заборгованість фінансова за справедливою) р. 1690)

Розрахунки з іншими кредиторами (кредиторська заборгованість (фінансова))	31.12.2025	31.12.2024
Разом кредиторська заборгованість, фінансова:	26 355	139 302

Станом на 31.12.2025 року у Товариства відсутня прострочена та довгострокова кредиторська заборгованість.

Назва контрагента	Договір	Дата погашення	Сума борга на 31.12.2025, тис грн	Примітки
КОНСУЛЬТАНТ — КОМ ТОВ	№ БВ-021225/6 від 02.12.2025	02.12.2026	26 355	Заборгованість за постачання ЦП, непрострочена
Всього			26 355	

Поточні зобов'язання Товариство відображаються за справедливою вартістю, яка дорівнює їх балансовій вартості, що відповідає оцінкам, затвердженими обліковою політикою Товариства.

6.2.14. контрактні зобов'язання

До статті «Контрактні зобов'язання» відносяться деривативи (форвардні та ф'ючерсні контракти, опціони) та інші контракти, розкриття інформації щодо яких передбачено відповідними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку.

Облік зобов'язань здійснюється в оцінці, передбаченій контрактами.

Станом на 31 грудня 2025 року контрактних зобов'язань Товариство немає.

6.3. Розшифровки статей звіту про рух грошових коштів (за прямим методом), в тис. грн.

Метою складання Звіту про рух грошових коштів є надання користувачам фінансової звітності повної, правдивої та неупередженої інформації про зміни, що відбулися у грошових коштах Товариства та їх еквівалентах (далі — грошові кошти) за звітний період.

При складанні фінансової звітності Товариством обрано спосіб складання Звіту про рух грошових коштів за прямим методом із застосуванням відповідної форми звіту. Звіти про рух грошових коштів за 2025 роки складені за прямим методом, що робить їх співставними.

У Звіті про рух грошових коштів Товариством розгорнуто наводяться суми надходжень та видатків грошових коштів, що виникають в результаті операційної, інвестиційної та фінансової діяльності протягом звітного періоду. Якщо рух грошових коштів у результаті однієї операції включає суми, які належать до різних видів діяльності, то ці суми у звіті наводяться Товариством окремо у складі статей щодо відповідних видів діяльності.

Надходження:	31.12.25	31.12.24
Реалізація продукції, (товарів, робіт , послуг) — надходження відсотків за виданими позиками, (операційна діяльність)	4 404	9
Находуення від повернення авансів операційна діяльність)		
Надходження відсотків за залишками коштів на поточних рахунках(операційна діяльність)	36	
Надходження фінансових установ від повернення позик (операційна діяльність)	11 784	1 671
Інші надходження (операційної діяльності, сплата грошової вимоги , повернення гарантійного внесу у участі в торгах договора купли—продажі , надходження від ВВ))	22 647	113 668
В т.ч. Находуення від боржників за договорами факторингу	250	
В т.ч. Находуення за договорами відступлення прав вимоги	22 397	
Находженні від реалізації: фінансових інвестицій (інвестиційна діяльність) надходження від продажу ОВДП	8 685	
Інші находження (фінансова діяльність)	231	3 494
Находження від отримання відсотків (інвестиційна діяльність)		2 649
Інші находження (інвестиційна діяльність) Перерахуння отриманих від Казначейства України коштів - сплати за ДЦП, згідно ресстру платіжних доручень42-0002/98170 від 24.12.25	1 255	
РАЗОМ надходження	49 042	121 491

Витрачання:	31.12.25	31.12.24
Витрачання фінансових установ на надання позик	4 360	30 350
Оплата товарів (робіт, послуг) — оренда, охорона,бухгалтерські послуги, тощо	4 607	8 970
Інші витрачання (оплата за договорами відступлення прав вимоги)	34 022	161
Оплата праці	337	236
Оплата ССВ	96	64
Оплата (ПДФО та ВС)	138	57
Витрачання на оплату з податку на прибуток	37	15
Погашення позик, фінансова діяльність		81 597
Витрачання на сплату відсотків, фінансова діяльність		
Вплив зміни валютних курсів на залишок коштів		
РАЗОМ надходження	43 560	121435

7. РОЗКРИТТЯ ІНШОЇ ІНФОРМАЦІЇ

7.1. Розкриття інформації про власників та пов'язані сторони

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи — кінцевого бенефіці—	Ресстрацій-ний номер облікової картки платника податків	Ідентифі—каційний код юри-дичної особи, через	Повне найме-нування юридичної особи, через яку існує пов'язаність	Місце-знаход-ження юриди-чної осо-би, через	Частка в статутному капіталі юри-дичної особи, через яку	Спосіб здійснен-ня вирі-шального впливу
-------	--	---	---	---	---	--	---

	арного власника (контроле— ра) Това— риства		яку існує пов'яза— ність		яку існує пов'яза—ність	існує пов'я— заність, %	
1	2	3	4	5	6	7	8
1	ПОЛЯКОВ ПАВЛО ЛЕОНІДОВИЧ	3064005275	42910274	ТОВ «ФК «ФІНТЕК МЕРКУРІЙ»	М. Київ, вул Лсоніда Первомайського буд 2А	100	Учасник, Директор, Прямий вирішальний ВплиВ
2	ПОЛЯКОВ ПАВЛО ЛЕОНІДОВИЧ	3064008275	43539040	ТОВ «ФІНКЕПІТАЛ ГРУП»	04211, м. ийв, пїз. Героїв Сталінграда, буд. 6, 4	100	Учасник, Прямий вирішальний вплив
3	ПОЛЯКОВ ПАВЛО ЛЕОНІДОВИЧ	3064008275	43427845	ТОВ «ЮНІОН ФІНАНС ГРУП»	0 1133, м Київ, бул Лесі Українки, будинок 19 офіс 181	90	Учасник, Директор, Прямий вирішальний вплив
4	ПОЛЯКОВ ПАВЛО ЛЕОНІДОВИЧ	3064008275	43440566	ТОВ «ЮНІВЕСТ КРЕДІТ	0 1133, м Київ, бул Лесі Українки, будинок 19 офіс 1S1	90	Учасник, Прямий вирішальний вплив
5	ПОЛЯКОВ ПАВЛО ЛЕОНІДОВИЧ	3064008275	37701070	ТОВ «ІНВЕСТИЦІЙНИ Й КОНСКЛТИНГ ТА МАРКЕТИНГ»	01004, м Київ, вул Басейна, буд 9 К., 3	10	Учасник, Прямий вирішальний вплив
6	ПОЛЯКОВ ПАВЛО ЛЕОНІДОВИЧ	3064008275	37451482	ВСЕУКРАЇНСЬК А ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ "АКТИВНА МОЛОДЬ УКРАЇНИ",	1. 1010, м. Київ, Пров. Січневий, 9, к. 3		Голова

Інформація про юридичних осіб, у яких Товариство бере участь

№ з/ п	Ідентифі каційни й код Това— риства	Символ юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність *	фентифікаці й код юридич—ної особи, що-до якої існує пов'язаність	Повне найменування юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Місцезнаходження юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Частка в ста— тутно—му ка— піталі, %
1	2	3	4	5	6	7
1	Відсутні					

Відповідно до МСБО 24 до операцій із пов'язаними особами протягом 2025 року віднесено винагороду ключового управлінського персоналу.

Загальний розмір заробітної плати ключового управлінського персоналу за 2025 рік склав 414 тис. грн. і включений до р.2505 Звіту про фінансові результати.

Всі розрахунки за наведеними операціями здійснюються Товариством в грошовій формі та здійснюються протягом термінів, встановлених договірними відносинами або трудовими контрактами.

Витрати, визнані протягом звітного періоду стосовно безнадійної або сумнівної заборгованості пов'язаних сторін, відсутні.

Операції з пов'язаними сторонами проводилися за звичайними цінами у визначенні ПКУ.

7.2. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

7.2.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює періодичні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан, станом на кінець кожного звітного періоду.

Шаси активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Зміни справедливої вартості фінансових інструментів, класифікованих як призначені для продажу, відображаються у прибутку чи збитку. Зміни справедливої вартості фінансових інструментів, класифікованих як доступні для продажу, відображаються в іншому	Ринковий, витратний	1,2 і 3 рівень: Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовуються ціни закриття біржового торгового дня за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. Якщо відповідних відкритих даних немає, коли діяльність ринку для активу на дату оцінки незначна, або її взагалі немає, використовуються вхідні дані 3-го рівня ієрархії: власна інформація, ціни попередніх операцій або цінова інформація третіх сторін, припущення, які використовували б учасники ринку, встановлюючи ціну на актив, в тому числі припущення про ризик.
Інвестиційна та власна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної та власної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної та власної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний	1 і 2 рівень: Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів
Поточні фінансові	Первісна оцінка поточних інвестицій здійснюється за	Ринковий, дохідний	1 і 2 рівень, біржові та позабіржові котирування

інвестиції	собівартістю. Подальша оцінка поточних інвестицій здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.		
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за справедливою вартістю	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

7.2.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

При визначенні справедливої вартості управлінським персоналом були враховані вимоги МСФЗ 13 щодо відсутності активного ринку для цінних паперів, які є в наявності на балансі Товариства, відсутності достатньої кількості угод купівлі-продажу для отримання репрезентативних даних щодо справедливої вартості, а також були враховані ризики, спричинені наявністю пандемії COVID-19, що спричиняє загальний економічний спад, в тому числі на фондовому ринку, і на дату підготовки цієї фінансової звітності її наслідки залишаються невизначеними, що не дозволяє з достатнім етупенем достовірності оцінити їх обсяги, тривалість і тяжкість.

Протягом 2025 році не виявлено впливу використання закритих вхідних даних (3—го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток.

7.2.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не спостережуваними)		усього	
Дата оцінки	31.12.2025	31.12.2024	31.12.2025	31.12.2024	31.12.2025	31.12.2024	31.12.2025	31.12.2024
Інструменти капіталу (акції, інвестиційні сертифікати)	0	0	0	0	0	0	0	0
Права грошової вимоги придбані за договорами факторингу	0	0	0	0	0	0	0	0
Грошовікошти	5539	57	0	0	0	0	5539	57
Поточні інвестиції	0	0	17689	0	0	0	17689	0
Поточна кредиторська заборгованість	0	0	0	0	33 496	143 226	33 496	143 226
Разом				0	0	0		

7.2.4. Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості

За 2025 року переведень між рівнями ієрархії справедливої вартості не було.

7.2.5. Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієрархії

Використання закритих вхідних даних (3—рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості не виконувався

7.2.6. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів, відображених в Балансі (Звіті про фінансовий стан), в порівнянні з балансовою вартістю (тис.грн.):

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	31.12.2025	31.12.2024	31.12.2025	31.12.2024
Права грошової вимоги за договорами факторингу (р.1040)	0	59425	0	59425
Поточні фінансові інвестиції (р.1160)	17689	0	17689	0
Дебіторська заборгованість (фінансова) (р 1140, 1155)	36596	109919	36596	109919
Дебіторська заборгованість (нефінансова) (р 1130 ,р 1125)	153	88	153	88
Грошові кошти (р 1165, 1167)	5539	57	5539	57
Разом фінансові активи:	59977	169489	59977	169489
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги (фінансова) (р.1600, 1615, 1690)	33374	143112	33374	143112
Разом фінансові пасиви :	33374	143112	33374	143112

Справедлива вартість рівня 3 фінансових активів та зобов'язань визначаються виходячи з моделей розрахунку вартості на основі аналізу дисконтованих грошових потоків. Оскільки ставки дисконтування, встановлені за використання фінансовими активами та зобов'язаннями, с ринковими та відповідають поточній ситуації, справедлива вартість оцінюються на рівні балансової.

У випадку інших фінансових активів, які обліковуються за амортизованою собівартістю, допускаються, що їх справедлива вартість приблизно дорівнює балансовій вартості.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є доєатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь—яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у п. 7.3

7.3. Ції та політики управління фінансовими ризиками

7.3.1. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Діяльність фінансових компаній пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. Згідно прийнятого Рішенням № 1 від 30 червня 2025р "Положення про управління ризиками" основними видами ризику, що пов'язані з професійною діяльністю Товариства г операційний ризик, комплаєнс—ризик, ризик втрати ділової репутації , естратегічний ризик. СУР це комплекс правових та організаційно-технічних заходів та процедур, який забезпечує надійний процес виявлення, вимірювання, оцінки, контролю та моніторингу всіх видів ризиків Товариства. СУР спрямована на уникнення прийняття Товариством необгрунтованих рішень при провадженні професійної діяльності та ефективне використання його ресурсів.

Основними цілями СУР Товариства є: забезпечення реалізації стратегії розвитку та ефективного функціонування підприємства, у тому числі стосовно ризиків, які бере на себе Товариство у своїй діяльності; забезпечення відповідності діяльності Товариства вимогам чинного законодавства та внутрішнім нормативним документам; забезпечення відповідності структури активів та ризиків портфелів активів вимогам чинного законодавства.

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом його діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники

Товариства. Операційний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'активних чинників та об'активних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.2. Кредитний ризик

Кредитний ризик — ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігацій та дебіторська заборгованість (в т.ч. позики) та векселі.

Максимальний рівень кредитного ризику Товариства відображається в балансовій вартості фінансових активів у звіті про фінансовий стан.

Товариство здійснює постійний моніторинг невиконання зобов'язань клієнтами та іншими контрагентами, визначених на індивідуальній основі, та вводить цю інформацію в свої процедури контролю кредитного ризику.

Основним методом оцінки кредитних ризиків Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Станом на 31.12.2025 року кредитний ризик по фінансовим активам, що оцінюються за амортизованою собівартістю, був оцінений як низький, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальні економічні умови та оцінку поточних напрямків зміни умов станом на звітну дату.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;
- диверсифікацію структури активів;
- аналіз платоспроможності контрагентів;

здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства проєктної дебіторської заборгованості.

Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами.

Максимальний рівень кредитного ризику станом на 31.12.2025 року був представлений наступним чином:

Фінансові активи	31.12.2025	31.12.2024
Інша поточна дебіторська заборгованість	36 574	97 810
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	23	12 109
Грошові кошти та їх еквіваленти	5 539	57
Всього	42 136	109 976

7.3.3. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик виникає у зв'язку з відкритими позиціями за процентними ставками, валютами і фондовими фінансовими інструментами, на які впливають загальні і специфічні зміни рівня нестабільності ринкових курсів.

Метою управління ринковим ризиком є управління та контроль за збереженням рівня ринкового ризику в прийнятних межах з одночасною оптимізацією прибутковості по операціях.

Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігацій та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

На основі аналізу історичної волатильності цінних паперів керівництво Товариства визначило, що ціновий ризик для інвестиційних сертифікатів фондів та акцій українських підприємств та фондів становить $\pm 9,7\%$ (у попередньому році $\pm 24,3\%$). Потенційна зміна цін визначена на спостереженнях історичної волатильності дохідностей цього класу активів. Потенційна волатильність визначається як така, що відповідає стандартному відхиленню річних дохідностей акцій протягом останніх 5 років. Якщо ринкові ціни змінюватимуться за таким сценарієм, це може впливати на вартість чистих активів.

Наразі у Товариства відсутні активи, які наражаються на інший ціновий ризик.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства здійснює на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначаються як стандартне відхилення річної дохідності від володіння іноземною валютою за період.

Валютні ризики Товариства можуть виникати у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Товариство має намір інвестувати кошти в банківські депозити в іноземній валюті та може інвестувати в цінні папери, номіновані в доларах США / євро (наприклад, державні облігації у доларах США/ єврооблігації України). Наразі у Товариства відсутні активи у іноземній валюті.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Товариства контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Товариства здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Для оцінки можливих коливань відсоткових ставок Товариство використовує історичну волатильність відсоткових ставок за строковими депозитами (до 1 року) за останні 5 років за

оприлюдненою інформацією НБУ. Товариство визнає, що обґрунтовано можливим є коливання ринкових ставок на ± 4 процентних пункти. Аналіз чутливості для таких фінансових інструментів занований на припущенні, що всі інші параметри, зокрема валютний курс, залишатимуться незмінними, і показує можливий вплив зміни відсоткових ставок на 4 процентних пункти на вартість чистих ативів Товариства.

Можлива зміна справедливої вартості боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою розраховуються як різниця між дисконтованими грошовими потоками за діючою ставкою та дисконтованими грошовими потоками у разі зміни відсоткової ставки за кожним фінансовим інструментом.

В період 2025 у Товариства відсутні ативи, які наражаються на відсоткові ризики.

7.3.4. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Ризик ліквідності виникає у випадках неузгодженості строків погашення за активами та зобов'язаннями. Узгодженість або контрольована неузгодженість строків в погашення за активами та зобов'язаннями та процентних ставок по активах та зобов'язаннях, є основою управління ліквідністю. Фінансові установи, як правило, не можуть повністю узгоджувати строки погашення, оскільки господарським операціям притаманні невизначеності різного характеру.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності, а саме: аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Товариство здійснює управління своєю ліквідністю шляхом ретельного моніторингу запланованих платежів у рахунок очікуваних виплат, а також вибуху грошових коштів внаслідок повсякденної діяльності.

Коефіцієнт загальної ліквідності на кінець року дорівнює 0,3 при нормативному значенні (1,0—2,0) і зменшився за рік на 97,7% (був 13,1 на початок року).

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Для управління ризиком ліквідності Товариством контролюються обсяги ліквідних активів, які можуть бути конвертовані у грошові кошти упродовж п'яти днів.

З метою отримання більш стабільного доходу Товариство буде продовжувати дотримуватися підходів по диверсифікації портфелю активів. Зважаючи на динаміку росту зобов'язань, проводиться контроль активів на предмет можливості їх використання для покриття зобов'язань.

Керівництво щомісяця розглядає прогнози грошових потоків Товариства. Управління потребами ліквідності Товариства здійснюється за допомогою як короткострокових, так і довгострокових прогнозів.

Управлінський персонал вважає, що доступні очікувані операційні грошові потоки достатні для фінансування поточних операцій.

7.4. Управління капіталом.

Товариство розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Товариства. Шляхові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі

отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також погашення існуючих зобов'язань. Товариство може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;

— забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику;

дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Товариство вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Склад власного капіталу на дату фінансової звітності -26 490 тис. грн.:

- Заресетрований капітал (оплачений капітал) 26 002 тис. грн.

- Резервний капітал 19 тис. грн.

- Нерозподілений прибуток 469 тис. грн.

7.5. Невизнані контрактні зобов'язання

Невизнаних контрактних зобов'язань немає.

7.5.1. Судові позови

Товариство не є стороною у жодному судовому процесі.

7.5.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені.

Невизначені податкові позиції. Керівництво переоцінює невизначені податкові позиції Товариства на кожну звітну дату. Зобов'язання, що відображаються щодо податку на прибуток, визначаються керівництвом як позиції із невисокою ймовірністю того, що їх вдасться відстояти у випадку виникнення претензій з боку податкових органів. Така оцінка виконується виходячи з тлумачення Товариством податкового законодавства, яке є чинним або фактично набуло чинності на звітну дату, та будь-якого відомого рішення судових або інших органів з подібних питань. Зобов'язання зі штрафів, процентів та податків, крім тих, що пов'язані з оподаткуванням прибутку, визнаються на підставі розрахованих керівництвом витрат, необхідних для врегулювання зобов'язання на звітну дату.

На думку керівництва, Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.5.3 Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, виходячи з наявних обставин та інформації, кредитний ризик для фінансових активів, що

обліковуються за амортизованою собівартістю, таких як дебіторська заборгованість за виданими позиками, в тому числі і на умовах фінансового кредиту, Товариством визначений на дату балансу як низький, кредитний збиток був визнаний при оцінці цих активів в розмірі 843 тис. грн.

7.6. Вплив інфляції на монетарні статті

Товариство не здійснювала за період 2025 році перерахунок статей фінансової звітності згідно вимог МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» в зв'язку із тим, що Україна на разі не є країною з гіперінфляційною економікою.

7.7. Події після звітного періоду

Після складання фінансових звітів за 2025 року не відбувалися події після дати балансу, які надавали б додаткову інформацію про визначення сум, пов'язаних з умовами, що існували на дату балансу, вимагали б коригування відповідних активів і зобов'язань, а також щочення оцінки відповідних статей.

Директор

ПАВЛО ПОЛЯКОВ